Hayat

112 28 KASIM 1958
125 KURUŞ

Bu sayıda :

HÜR DÜNYANIN KUDRETLİ MÜDAFİİ
Türk ordusu hakkında bir yazı
ve
ORTA SAHİFELERDE
Bir geçit resmindeki motorize birliklerimizin tablosu.

Bundan Sonra Yalnız Zevkiniz İçin Çalışabilirsiniz!

Bu imkânı İş Bankası sizlere hazırladı! Ayda asgari 2000 lira kira getiren İstanbulda Göztepedeki 6 daireli apartmanın tamamına sahip olacak talihli rahata ve refaha kavuşacak, hayatını kazanmak mecburiyetiyle değil, ancak zevki için çalışacaktır.

30 ARALIKTA

1 KİŞİYE 6 DAİRELİ APARTMANIN TAMAMI

24 APARTMAN DAİRESİ

3 ADET 20.000 LİRA

çok zengin para ikramiyeleri

cem'an

İKİ MİLYON

TÜRKİYE İŞ BANKASI

PARANIZIN... İSTİKBALİNİZİN EMNİYETİ

FAAL d - 493

Hayat

ANNE HEYWOOD
(Fotoğraf : J. A. Rank)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 3 CİLT : 5 SAYI : 112

SAHİBİ : Şevket RADO

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES

YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI

REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA, Semiral BİLBAŞAR, Hikmet ANDAÇ

RESİM ve BAŞLIKLAR :
Firuz AŞKIN, Ayhan ERER

FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56

DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.

İLANLAR :
Türk Basın Birliği Resmî İlânlar Limited Ortaklığ'ından verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £

HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

İstanbul'a Aşık Parisli

Fırtınalı Bir His Hayatının Hikâyesi

Tyrone Power gayet fırtınalı bir aşk hayatı yaşamış, izdivaçları ile uzun müddet dedikodu sütunlarını meşgul etmişti. 26 yaşında, Amerikan sinemasının en popüler aktörü olduğu günlerde Power genç aktris Annabella ile (solda) evlendi. Power'in kısa zamanda kazandığı şöhret, aile hayatında da bazı düzensizliklere yol açacaktı. Power'in ilk izdivacı 1939 dan 1948 yılına kadar devam edebildi. 26 ocak 1948 günü boşanan aktör, bir yıl sonra Linda Christian ile (üstte solda) evlendi. Christian ve Power sevişerek evlenmişler, fakat tahminler hilâfına, mesut olamamışlardı. Roma'da nikâhlanan çift 1951 ve 1953 de dünyaya gelen iki kız çocuğuna rağmen 3 mayıs 1955 de boşandı. Christian şımarık, hafifmeşrep bir kadındı, bilhassa Edmund ile olan aşk hikâyesi evlilik hayatının son günlerinde skandallara sebep olmuştu. Power 1956 da Mai Zetterling ile (sağda) tanıştı. «Yaşamak İçin» filminde birlikte oynıyacaklardı. Derken 1957 yılının ortalarına kadar devam edecek bir aşk macerası zihinleri meşgul etmiye başladı. Fakat hikâye tahmin edildiği gibi bitmedi. Mai Zetterling de Power de aynı günlerde ayrı izdivaçlar yaptılar. Power'in Linda Christian'dan sonra evlendiği genç eşi Debbie Ann (üstte sağda) önümüzdeki şubat ayında bir çocuk beklemektedir.

MARIA VINCENT — Korsika'da doğmuştur. Bir Lübnanlı ile evlendi. Son zamanlarda ömrü hemen hemen Türkiye'de geçti gibi. İstanbul'a ilk defa iki yıl önce gelmişti. Kendisine has tavırları ve söylediği şarkılarla büyük bir sempati ve ilgi topladı. Hele «Je L'Aime» (Seviyorum) şarkısı... Ona bu yüzden «Madame Je L'Aime» diye ad taktılar. Türkiye'de bir filim de çeviren Maria Vincent son gelişinde Ankara ve İzmir'de konserler verdikten sonra tekrar İstanbul'a geldi. Buradan Paris yoluyla Lizbon'a gidecek. Orada konserler verdikten sonra Kanada'ya geçecek. 1959 ağustosunda tekrar ikinci memleketi haline gelen İstanbul'a dönecek. (Fotoğraflarımız sanatkârı soyunma odasında ve şarkı söylerken göstermektedir.)

BİR OTOMOBİL YARIŞI VE KAHRAMANLARI

ŞEREF Stadını tıklım tıklım dolduran seyirciler büyük bir sabırsızlıkla yarışın başlamasını bekliyorlar. Alkış ve ıslık sesleri koca sahayı inletiyor. Saat 14.00. Vakit tamam. Tertip komitesi, hakemler, polisler oradan oraya koşuşuyorlar. Ama yarışın başlamasına imkân yok. Çünkü ancak üç araba gelmiş. Hanımlararası otomobil maharet yarışması için müracaatta bulunanlar daha görünürlerde yok. Şimdi ne olacak? O sırada kapıda duran açıkgöz trafik memurları önlerinden geçen arabalı hanımları çeviriyorlar, içeri girmelerini temin ediyorlar... Böylece biraz geç de olsa yarış başlıyor. Müsabakaya katılan hanımlardan bilhassa ikisi çok heyecanlı. Çünkü 20 gün evvel yapılan yarışmada bunlardan biri olan Örengül Gürçay birinci, Nebahat Bingöl de ikinci olmuş. Fakat haksızlığa uğradığını iddia eden Nebahat Bingöl, tekrar bir müsabaka yapılmasını temin etmiş. İşte, asıl şimdi hak yerini bulacak. Böyle iddialı bir günde onlar heyecanlı olmasın da kim olsun?

Müsabıkların hepsi sıra ile (U) dan girip çıktılar, çeşitli şekillerde park ettiler. Sonra Robert Koleji'in virajlı yokuşunu çıkıp indiler. Nihayet yarış bitti. İdareciler neticeyi bildirmek için müsabakaya katılanları aynı akşam Turing Kulübe çağırdılar. Durumu bir an evvel öğrenmek için sabırsızlanan hanımlar bu davete vaktinden evvel icabet ederek salonu doldurdular. Hepsi asabi, hepsi kazandığından emin, hepsi başkalarının hatalarını sayıp dökü yordu. Biraz sonra puvanları tesbit eden jüri, kazananların isimlerini okumaya başladı. Fakat ne yazık ki iddialı olan hanımların ikisi de bahsi kaybetmişlerdi. Trafik memurlarının ısrariyle yarışa tesadüfen giren 31928 numaralı Hillman marka siyah otomobilin sahibi Melâhat Tiryaki büyük başarı göstererek 100 üzerinden 89 puanla birinciliği kazanmış ve ortaya konan kupayı almıştı. Öbürlerine gelince: Örengül Gürçay 62 puvanla ikinci, Nebahat Bingöl de 61 puvanla üçüncü oldular...

Röportaj: MUALLA BAYRAKTAR

ÖRENGÜL GÜRÇAY

NEBAHAT BİNGÖL

MELÂHAT TİRYAKİ

TÜRKİYEDE İLK KADINLARARASI OTOMOBİL YARIŞINI KİM KAZANMIŞTI ?

Türkiye'de kadınlar arasında ilk otomobil yarışı 1932 yılında Maslak yolunda yapılmış ve müsabakayı Samiye Cahit Morkaya kazanmıştı. Resim, şampiyonu bu yarıştan evvel göstermektedir.

Sohbet KÖŞESİ

KAFA İLE GÖNÜL

GEÇEN sohbetimizde, eğer okumuşsanız, genç kızlardaki evde kalma korkusundan bahsettiğimizi hatırlıyacaksınız. Evde kalmanın sebeplerini araştırırken de güç beğenir olmanın genç kızların evde kalmalarına sebep olduğuna, üzerinde fazla durmadan şöyle bir işaret edip geçmiştim. Bu yazımızda müsaade ederseniz bunun üzerinde biraz duralım ve başlamak için de size bir hanım okuyucumun yeni gelen mektubundan bazı satırlar naklediyim. Bu hanım diyor ki:

«Ben 34 yaşında, hayatta yapayalnız - içine dönük - kalben rakik, ruhen sempatik, fikren açık bir kızım. Buna rağmen en büyük kusurum kararsız oluşumdur. Meselâ bana arkadaşlık veya evlenme teklif eden erkekler içinde şimdiye kadar hiçbirine karar veremedim ve veremiyorum da. Çünkü kafamın beğendiğini gönlüm sevemiyor. Gönlümün hoşlandığını kafam beğenmiyor. Ben de bu kararsız benlik içinde kıvranıp duruyorum. Kendimi de hiç beğenmediğimi bu arada söyliyeyim. Herhalde yanlış bir gidiş bu ama insan nasıl kurtulabilir bilmiyorum ki!...»

Bence bu bahiste bilinmiyecek bir şey yoktur. Böyle bir duruma düşen ve bunun da normal olmadığını kendi kendine anlıyan bir insanın yapacağı tek şey bu tereddütleri bir tarafa iterek «karar vermek» ten ibarettir. Yoksa bu tereddütler günden güne tehlikeli bir hal alacak ve karar vermek istediğiniz zaman, korkarım, iş işten geçmiş olacaktır.

Kararsızlık şüphesiz bir irade zayıflığıdır. Bu biraz fazla kaçırılınca, operetlerde, vodvillerde sık sık görüldüğü gibi eğlence mevzuu olur. Hani karar veremediği için evinden dışarı çıkamıyan veya kararsızlık yüzünden treni, vapuru kaçıran insanların hallerini tasvir edip bizi güldürürler ya! Diğer hallerde de aşırı bir kararsızlık böyle gülünç değilse bile zaman zaman çok hazin neticeler doğurabilir. Evlenme çağına gelmiş, hattâ bu çağın geçmekte olduğunu biraz da hissetmiş olan bir kız için yapılacak şey evvelâ kendi kararsızlığını tedavi etmektir. Hayatta kaçırılan bir treni, yetişilemiyen bir vapuru ikinci, üçüncü seferinde yakalamak mümkündür. Fakat bir kızın hayatta karşısına çıkacak evlenme talepleri gündelik vapur ve tren seferleri kadar sık değildir. Eğer bu talepler karşısında kafamızla gönlümüzün mutlaka uyuşmalarını beklersek büyük bir ihtimalle geç kalmış ve bir daha elde edemiyeceğimiz bir fırsatı ebediyen kaçırmış oluruz.

Bu gibi hallerde ne yapmalı; madem ki kafamızla gönlümüzü uyuşturamıyoruz, öyle ise kafamızın dediğini mi, gönlümüzün dediğini mi yapalım? diye bana sorarsanız ben derim ki: Bu gibi tereddütlü anlarda kafanın dediğini yapmak daha doğru olur. Çünkü gönül hesap kitap bilmediği için kafadan daha çabuk aldanabilir.

ŞEVKET RADO

YAHYA KEMAL'den Fazıl Ahmet'e

VARŞOVA MEKTUPLARI

BÜYÜK şair Yahya Kemal'in ölümü ondan bir hâtıra saklıyan herkesi harekete geçirdi. Bir aydan beri matbuat ona dair yazılar, hâtıralar, hikâyeler, tahlillerle dolu. Bu arada kıymetli şair Fazıl Ahmet Aykaç Hayat mecmuasına,Yahya Kemal'in 1927-1928 senelerinde Varşova'da Büyük Elçi iken kendisine göndermiş olduğu mektupları lûtfetti. Şiirinin dışında pek az nesir yazmış olan Yahya Kemal bu mektuplarında birçok sanat ve fikir meselelerine temas etmekte, hususi hayatının bazı tarafları da bu suretle kendi kaleminden açıklanmış olmaktadır.

Bu mektuplardan muhterem Fazıl Ahmet Aykaç'la olan dostluk münasebetleri dışında Yahya Kemal'in insan, şair ve fikir adamı şahsiyetini belirten şayanı dikkat satırları okuyucularımıza nakledlerken edebiyat tarihi için değerli birer vesika olan bu mektupları Hayat'a tevdi etmek lûtufkârlığını gösteren muhterem Fazıl Ahmet Aykaç'a da teşekkürlerimizi arzederiz.

8 aralık 1927 - Varşova

«... Bir müddetten beri içim şiir doludur. Gerçi kuru bir çeşmeyim. Fakat zaman zaman içimde büyük birikintiler oluyor. Tasarladığım yeni bazı şeyleri vücude getirerek artık ben de bir mecmua çıkarmak (Şiir kitabı) hevesine düştüm. Bu niyette beni teşvik eden şey bilhassa eski bazı parçalarımın unutulmayışı oldu. Demek ki bir mecmua bırakırsam beni daha beş on sene yadedenler bulunacak...»

İNSANLARA KENDİMİZİ NASIL GÖSTERMELİYİZ ?

15 şubat 1928 - Varşova

«...Esir Jeminus ve Altur şehri musahabesini tekrar okuduğundan bahsediyorsun. Mütareke devrinin ıstıraplarının ortasında yazdığım bu musahabeyi ben de senelerden beri hatırlarım. Bir gün, o sıralarda ekseriya gittiğim, Sultanahmet Meydanının o basit, fakat Monte Karlo'dan bin kat güzel, taraçalı, alaturka kahvelerinin birinde, Hareketi Milliyeyle beraber benim peşime takılmış ve dostlarım olmuş olan Darülfünun talebesiyle görüşüyordum. Onlara gelişi güzel bazı tahassüsler ve seyahat hâtıraları anlatırken, esir Jeminus'un Pirene dağlarında bıraktığı kitabeden ve Dört Kanton gölünde Wilhelm Tell'in kasabasını ziyaretten bahsettim. Sonra o hasbıhali «Dergâh» mecmuasına olduğu gibi yazdım. Gariptir ki o zamandan beri bu musahabenin köşede bucakta, hiç umulmadık yerlerde bazı takdirkârlarına müsadif oldum. Musset'nin maruf mısraında anlattığı gibi : Tesadüf gibi taze ve yazılmaktan ziyade tahayyül edilmiş!» bir eser olmak mazhariyetinden uzaktır, fakat bu tarifin çizdiği nev'e ben bu musahabemle ve vaktiyle «Tevhidi Efkâr» a yazdığım diğer bir iki yazımla temas edebildim. Bu musahabeyi yedi sene sonra senin okumuş olmandan bu anda fazla mütehassisim.

«Şimdi birçok şeyler düşünürken bir daha kani oluyorum ki şiirin ve nesrin yegâne yaşıyacak tarafı «Temiz hisler» den yaratılabiliyor. Gençliğimizde, herkes gibi bizi de mutasallifane sermest eden vâhiliklere şimdi sıkılmaksızın gülüyorum. «Benim dehâm kalbimdedir» diyen Lamartine'i şimdi daha ziyade anlıyorum. İnsanlara kendimizi istediğimiz şekilde göstermek gayreti cahilânesiyle vücude getirdiğimiz edebiyat, sahte oluyor ve dayanmıyor: insanların bizi istedikleri gibi görmelerine baştan razı olmak yegâne akıl yoludur zannederim. Bazı berceste mısraları bir asır, iki asır, üç veya dört asır öteden, zaman zaman, bize kadar gelen eski şairleri düşünüyorum: bu adamlar ne kadar sade insanlardı: bıraktıkları o mısralar ne kudrettedir ki daima «hâl» halinde bulunuyorlar. Onlar gibi birkaç satır bırakarak öleceğimize kani olabilir miyiz ?...»

10 TANE TAZE PATLICAN

14 mayıs 1928 - Varşova

«... Varşova'da sebze yoktur. Sebze ihtiyacı ise bizde irsidir. Buraya hareket etmek üzere olan bir Lehistan kuryesini bulabilirsen ve küçük bir sepet içinde on kadar taze patlıcan gönderebilirsen ne kadar minnettarın olurdum. Taze patlıcanın günlerce yolda kalmıya tahammülü olmadığından posta ile gönderilmesi doğru olmaz. Buraya doğru gelecek bir yolcu ile gönderilmesi lâzımdır...»

11 temmuz 1928 - Varşova

«Aziz ve yegâne Fazıl. Mektubunu ve onu mütaakıp da Lehistan Sefareti vasıtasiyle gönderdiğin patlıcanları aldım... Senden patlıcan istediğime şaşmışsındır. Burada maalesef bizim İstanbul'un sebzelerinden yok. Bana ise doktorlar muttasıl sebze tavsiye ediyorlar. Her ne ise. Varşova'ya avdet eden sefaretimiz Başkâtibi Zeki Hakkı Bey de bir miktar taze, bir miktar da konserve sebze getirdi...»

EDEBİYATÇILAR VE POLİTİKA

9 kasım 1928 - Varşova

«... Biraz önce Napolyon'un Almanya seferlerine dair bir kitap okuyordum: bir sahifede, bir münasebetle, Napolyon'un, on sekizinci asır Almanyasında edebiyat mensuplarının politikaya ve idareye karıştırılmaması çok zararı intaç ettiğine dair bir mütalâası vardı. Bu fikir beni çok düşündürdü. Bir milletin mütefekkirleri onun mukadderatına en ziyade alâkadar olan ve en hassas insanlar ise herkesten ziyade onların politika içinde yaşamaları doğru olur. Trabzon mebusu ve sabık Maliye Nazırı Hasan Beyin buna muteriz olduğunu bilirim, fakat bu bahiste onu dinlememeli. Kendi milletinin mütefekkirleri ile düşüp kalkan bir rejimin iş âmirleri, kendilerini en tasfiyekâr bir mürakabe altında bulunduruyorlar, demektir. Bu ne kadar hayırlı bir şeydir. Hemen hepsi havastan ve fikir âleminden yetişmiş olan şu Fransız Cumhuriyetinin ricaline bakıyorum da gıpta ediyorum.

«Şu, hayatta hiçbir şey olmıyanlar, birşey olanları bilhassa politika içinde görünce hemen taşlamıya başlarlar. Meselâ «Aman efendim o şairdir» yahut da «feylesoftur !» diye, hattâ : «Mühendistir, doktordur !» diye tensik etmeğe kalkışırlar değil mi ? Nâdanların bu haleti ruhiyesi tahlil edilince anlaşılır ki politika yani bir milletin mukadderatının cereyanları tamamiyle şahsiyetsiz olanların elinde bulunmalıdır, demek istiyorlar. Ben bu nazariyeyi tersine çevirerek bir parlâmentonun içinde hiçbir meslege veya meziyete muzaf olmıyan bir kimse görünce: «Bu adam politika ile uğraşamaz, dışarı atınız, çünkü kendisi hiçbir şey değildir !...» demek isterdim...»

ZİYA GÖKALP VE YAHYA KEMAL

26 ocak 1928 - Varşova

«Merhum Ziya Bey benim hilkatimin unsurlarını tenkit eder dururdu ve ezcümle derdi ki : «Vefadan mütehassis ve vefasızlıktan dilgir oluyorsun, hele dostlukta inkisarı hayallere duçar olduğun zaman fazla yaralanıyorsun; halbuki vefa, dostluk, şahsi rabıtalar gibi hassalar hep eski âlemin meziyetleridir; yeni âlemde fert yalnız cemiyeti ve umumi mefhumları sever, ömrünü ve kalbini birkaç kişi için tüketmez; dostluk gibi dar ve havai ideallere kapılmaz, bir şahsın vefası gibi mahdut bir semereye gönül bağlamaz ve bir kimsenin vefasızlığı gibi mahdut bir zarardan inkisarı hayale uğramaz. Amerikalılara bak ! Bu adamlar hakikaten yeni insanlar oldukları için dostlara ve dostluklara muhtaç değillerdir. Lâ-

Yahya Kemal Beyatlı (ortada fraklı) Varşova Büyükelçisi olarak itimantamesini takdim ettiği sırada. *(Bu fotoğraf Fahri İşbay'ın albümünden alınmıştır.)*

kin insanlar onlardan daha müterakki bir hale gelecekler ve yalnız cemiyeti ve yalnız fikirleri ve yalnız büyük iyilikleri sevecekler; böyle olacakları için de hiçbir zaman inkisarı hayallere uğramıyacaklar, İlh...»

Ziya Bey bu sözleri bir akşam, müteselsil natıkasiyle, Adada söylüyordu. Kendisine cevap verdim ve dedim ki:

«Ey Ziya bey! Bana, şu çok eski Sokrat kadar yeni insan olmak kâfi görünür. Sokrat'ın çok hoş dostlukları vardı ve ömrünün her gününü onlarla konuşarak geçirirdi. Sokrat'ın bu ferdî dostluklardan çok mütelezziz ve çok mesut olduğu talmizlerinden ve onlardan sonra onun hayatını yazanlardan anlaşılıyor. Vakit nakittir diye muttasıl koşan ve hiç konuşmıyan en yeni New York vatandaşlarından ziyade, Atina sokaklarında hiç koşmıyan lâkin iyi konuşan Sokrat kadar yeni ve onun kadar idealist olmak bana çoktur bile.....»

DOSTLUK HİSLERİ

«... Dar hisler diye tavsif ettiğin dostluk hisleri, benim fikrime göre ne eski, ne de yeni hislerdir: beşeriyet kurulalıdan beri vardır ve daima olacaktır. Bu hisler mutlaka cemiyeti ve büyük mefhumları sevmeği de menetmez. Mamafih hatırın kalmasın, şunu da söyliyeyim ki, senin gibi havarî lisanı kullananlar yani şahsî dostlukları küçük göstererek insanları daima cemiyeti ve büyük idealleri sevmeğe sevkedenler vesilesinde pek yeni görülmüş insanlar değillerdir. Bunlar Kurunu Kadimede de, Kurunu Vustada da arada sırada gelir geçerlerdi: yalnız şahsî dostluklardan ne derece müstağni oldukları bir nebze tetkik edilmeğe şayandır. Çünkü bilhassa onlar gibi çok düşünen ve söylemek isteyenler kendilerini her an anlamak isteyenlere pek ziyade muhtaçtırlar. Bunun için de Sokrat gibi İsa'nın da, Muhammed'in de, Luter'in de çok yakın dostları vardı. Fakat ey Ziya Bey! Sen ki onlardan başka türlü olmak iddiasındasın, sen ki yalnız cemiyetin ve büyük mefhumların muhabbetiyle yaşıyabilirsin, şu yeryüzünde ne dive lâf ve dert anlatmak için herkesin beni arıyorsun? Şu büyük ve beşeri cemiyeti bırak da, sizin Nuruosmaniye'deki Cemiyette (İttihat ve Terakki Cemiyeti) bile canın sıkılıyor. Büyük cemiyetin fazla kalabalığından ve Küçük Cemiyetin (İttihat ve Terakki Cemiyeti) fazla gürültüsünden benim gibi Adaya çekilmiş bir fert ve benim arkadaşlarım senin kafanı işletiyorlar, kalbini dolduruyorlar. Dikkat ediyorum ki benim gibi havaimeşrepleri tanıdığından beri Merkezi Umuminin kongrelerini, Celâl Sahir'in derneklerini, Ocağın içtimalarını bile takip etmiyorsun...»

«Ey Ziya Bey! Benim itikadıma gelelim: Cemiyet-i beşeriyeye düşman değilim, fakat şu ve bu insanın ışıklı kafasını milyarlarca ham ervaha tercih ederim. Bana öyle görünüyor ki cemiyeti beşeriye denilen iri kitle böyle insanları yaratmıya yarar. Senin büyük mefhumlar dediğin ışıkları ise ağaçlarda ve sebzelerde görmek kabil değildir; bu mefhumlar mutlaka mahdut insanların kafasında vücut buluyor. Bu nevi insanlara karşı, senin zayıf ve geri bir his olarak tarif ettiğin dostlukla mütehassisim. Mamafih kafalarında hiçbir ışık olmıyan, hattâ düşünmiyen insanlar arasındaki dostluklar da güzel rabıtalardır; Çünkü en kuru kalbli ve en boş kafalı insanlara bile insanlığın hiç değilse vehmini verir ve onları birbirlerine karşı kanunlardan daha sağlam bağlarla bağlar. Hasılı öyle zannederim ki dostluk aşktan bile daha saf bir histir...»

Dünya edebiyatının şahikalarından biri!

NOTRE DAME'ın KAMBURU

Defalarca filme alınan büyük dramatik roman

Yazan: Victor HUGO
Çeviren: S. Tiryakioğlu

Her kitap nefis sağlam ciltli, ayrıca beş renk resimli ceket kaplıdır.

ŞAHESER ROMANLAR

Kataloğumuzu isteyin. Ücretsiz gönderilir.

GÜVEN YAYINEVİ
Cağaloğlu Yokuşu, Narlıbahçe S. 11
İstanbul

EN BÜYÜK YAZARLARIN EN GÜZEL ESERLERİ...

SOPHIA LOREN

Sihirli İtalyan sinema yıldızı diyor ki:

"Ben, **LÜKS** tuvalet sabununu kullanırım."

Dünyanın en güzel kadını da bilir ki bir kadın için en kıymetli varlık temiz bir tendir. Sinema yıldızlarından onda dokuzu da, günlük tuvaletleri için, sâf ve lâtif olan LÜKS tuvalet sabununa güvenirler. İyi bir tuvalet sabunu olan LÜKS'ün tonik tesirile cildlerinin tamamen şeffaf kaldığını, lâtif ve hoş bir revnak peyda ettiğini bilirler.

Daima LÜKS tuvalet sabununu kullanınız. Temiz ve güzel bir tene sahip olursunuz. Bu güzellik sabununun enfes kokusunu çok beğeneceksiniz.

2120 sinema yıldızının tercih ettiği güzellik sabunu

LT. 624

SARI DENİZ KIYILARINDA

YÜZBAŞI LO

YAZAN: HİKMET FERİDUN ES
FOTOĞRAFLAR: SEMİHA ES

TARİHİ RESİM — İşte Tokchon boğazında Türk tugayı Kariliyong dağına doğru ilerlerken karanlıkta çekilen tarihî bir fotoğraf. Tokchon yolu üzerinde karşımıza perişan bir kalabalık çıkmıştı. Bunlar Güney Koreli olduklarını iddia ediyorlardı. Ama içlerinde Çinliler de vardı.

1

2

27 KASIM pazartesi günü idi. Sabahın erken saatleri, Tokchon yolunda düşmana doğru ilerliyoruz.

Ateş hattında, «İleri sargı karakolu» nu teşkil edecek olan, Doktor Yüzbaşı Talâtın idaresindeki ambulansın içinde, biz de kafile ile birlikte, meşhur Kariliyong dağına doğru tırmanmaktayız.

Biraz sonra bu Kariliyong dağlarının birçok yerlerini şehitlerimizin kanlariyle boyıyacağımızı aklımızdan bile geçirmiyoruz. Tokchon yolu dünyanın en korkunç ölüm tuzaklarından biri idi. Arabalarımızın tekerlekleri uçurumların kenarından sürünerek geçiyordu.

Asıl muharebe unsurlarımız olan taburlar, Wowon boğazında kamyonlardan indirildiler. Bu kamyonların Wowon'dan daha ileriye götürülmesine bağlı bulunduğumuz kolordu müsaade etmediği için taburlarımız yaya ateş hattına giriyorlardı. Aramızda yarının şehitleri, bizimle omuz omuza yürüyor !..

Tepemizde uçan keşif uçakları telsiz arabasiyle daima temas halinde . Gördükleri düşman kollarının hareketini dakikası dakikasına bize bildiriyorlardı.

Uçakların arasında bizim de iki küçük topçu hedef tayyaremiz var. Bunlardan birini pilot Ertuğrul Sabuncu, ötekini de yüzbaşı Fuzuli idare etmekte.

KOREDE BİR ÂŞIK...

Tugaylarda bizimle beraber çalışan en büyük rütbeli Amerikan subayı, Albay Gambi isminde gayet uzun boylu bir zat. Bu albay Gambi'nin hayatı birkaç filme mevzu olabilirdi. Kore'ye intihar etmek için geldiği, buradan asla sağ salim dönmek niyetinde olmadığı söyleniyordu. Birkaç ay evvel, başından büyük bir facia geçmişti. Bir otomobil kazasında iki çocuğu ile, genç ve güzel karısı hep birden gözünün önünde parçalanmışlardı. Bu hâdiseden hemen sonra Kore harbi patlayınca Albay Gambi Türk tugayı ile birlikte Uzak Doğuya hareket etmişti. Hakikaten de Albay Kore'de âdeta ölmek için çok büyük gayretler sarfetti. En korkunç ateş karşısında dahi hiçbir zaman yere yatmadı, o upuzun boyu ile dimdik ayakta durdu. Birkaç kere Çinliler kendisinin bulunduğu yeri çevirdiler. Bizim çocuklar albayı sarıldığı yerden kurtarıncaya kadar akla karayı seçtiler. Sonra o unutulmaz aşkı yüzünden her an ölümü üzerine davet eden Amerikan albayının macerası çok sürprizli olarak ikinci bir aşkla bitti.

İşte bu, Albay Gambi'nin de beraber bulunduğu Tokchon yürüyüşü hemen hemen akşama kadar devam etti. Keşif kıtalarımız artık İlhamiyon vadisine yaklaşmış, birliklerimizin mühim bir kısmı yavaş yavaş morlaşmağa başlıyan Kariliyong dağını doğuya doğru aşmıştı.

Birdenbire kolordudan ikinci bir telsiz aldık. Vakit kaybetmeden hemen geriye dönmemiz bildiriliyordu. Tokchon'un nihayetine gitmekten, ikinci tümen gerisine uzanan yolun emniyetini sağlamaktan vaz geçilerek bu sefer İlhamyon'dan batıya ve kuzeye giden yolların tutulması için vazifelendirilmiştik. Yeni görevimiz büsbütün çetindi. Bize muharebe vazifesi verilen yerde döğüşmek hemen hemen imkânsız gibi bir şeydi. Burası boğazın ve uçurumların birbirine randevu verip birleştikleri nokta idi. Üstelik mevcut tek yolu o kadar dardı ki burada ağırlıklarımızın hiçbir manevra kabiliyeti kalmıyordu. Sağa sola çıkış noktaları da bulunmadığı için topçularımızın yol üzerinden başka mevzilenecek yeri yoktu. Bütün bunları göze alsak dahi burada bir muharebe tertibatı yapmak en aşağı 5-6 saatlik işti. O zamana kadar hava büsbütün kararacak, üstelik halkı da bize tamamiyle hasım olan bu uçurumlar boğazında ve karanlıkta son derece müşkül bir duruma düşecéktik.

Bütün bunları düşünen Türk kumandanlığı Kolordu emrinin emniyetle tatbik edilemiyeceği kanaatine varmıştı. Bunun yerine savunmanın Wowon boğazı bölgesinde yapılmasının Kolorduya teklif edilmesi kararlaştırıldı.

Lâkin bütün çalışmalarımıza rağmen Dokuzuncu Kolorduyu telsizle bulmak kabil olamadı. Bunun üzerine Tugay mesuliyeti üzerine alarak Wowon'a dönülmesine karar verdi. Fakat Tokchon yolundan çıkmak, ayrılmak son derece güçtü. Ağırlıklarımızı geriye döndürmek korkunç bir ameliye idi. Uçurum kenarındaki dar yolda manevra yapamıyorduk. Bunun için tugayımızın bir kısmı yine Kariliyong dağı

RENZO'NUN ARABASI

istikametinde, yani düşmana doğru yoluna devam ediyordu. İleride artık Çinlilere pek yakın bir yerde, yolun bir geçit yerini kazma kürekle biraz genişletebilmiştik. Arabalarımızı burada, en usta şöförlerimizin bile ancak 7-8 ileri geri gidişinden sonra döndürebiliyorduk. Fakat dönüş noktasına gelinceye kadar da mütemadiyen Mançurya istikametine, Çinlilere doğru yol almaktayız !.. Artık iyiden iyiye havanın karardığı uçurumlarla dolu dağ başında ilerlerken birdenbire karşıdan dehşet içinde bir insan kafilesi sökün etti. Telâşla koşuyorlardı. Kafileleri durdurttuk. Tercümanlarımız vasıtasiyle kendileriyle konuşmak istedik. İkinci Güney Kore Kolordusuna mensup olduklarını, 350.000 kişilik bir Çinli kuvvetin üzerimize doğru yıldırım gibi geldiğini söylüyorlardı. Sonradan bu parçak purçak dağınık Kore'li kuvvetlerin arasına Kuzeyli'lerin, hattâ Çinli'lerin de karışmış olduğunu anlamıştık. Yoldan geçenleri biz yakalamıştık ama, dağdan, daki istihkâm ve muhabere takımımız, yüzbaşı Mike Lorenzo'nun idaresindeki büyük telsiz arabası Kariliyong dağından dönmemişler.. İşte bu esnada düşman ilk defa bize, 74 kişilik artçılarımıza çarptı.

Hâdise şöyle oldu :

Türk istihkâmcıları ve muhabereciler en son olarak ağırlıklarını Kariliyong boğazından geriye döndürmüşlerdi. Başlarında istihkâm üstteğmeni dostum Muzaffer Arca, üstteğmen Yusuf Kutlu, üstteğmen Orhan Tokgöz vardı. [Bu kahraman çocuklar kanlı bir müdafaadan sonra Tokchon'da kalmışlardır.] Keşif kıtasının muhabere ana merkezini Telli takım komutanı üstteğmen Tahir Ün ve yüzbaşı Lorenzo idare ediyorlardı.

Artık geriye dönmek üzere yola çıkmağa hazırlanıyorlardı. Yola çıkmadan önce biraz karınlarını doyurmak istiyorlardı. İşte bu sırada iyiden iyiye yanlarına sokulmuş olan düşman, gecenin zifiri karanlığından istifade ederek üzerlerine muhtelif istikametlerden korkunç bir ateş açmıştı. Muzaffer Arca :

— Çocuklar... Hemen yere yatınız... Ateş ediniz... diye bağırdı.

Kırk dakika kadar müsademe ettiler. Düşman ateş kesmişti.

Bu anda yüzbaşı Lorenzo :

— Telsiz.. Telsiz arabası... ileride kaldı !... diye bağırmağa başladı.

Çocuklar mevzilenirken arabadan uzaklaşmışlardı. Çünkü telsiz arabasının yanında hiç sütre yoktu.

Bunun üzerine telsiz arabasının yanına döndüler. Onu işletip geriye döndürmek istiyorlardı. Fakat bu esnada her zamankinden müthiş bir ateş başladı. Araba da devrildi.

Artçı kıtamız, istihkâm ve muhabereci olarak 74 Türk çocuğu burada hakiki bir kahramanlık destanı yarattılar. Müsademe saatlerce sürmüştü. Kahramanca bir müdafaadan sonra artçılarımızdan ancak birkaç kişi geriye döndüler. Fakat bu müsademe ana kuvvetimize lâzım olan zamanı kazandırmıştı.

Artık yüzbinler, bu ana kuvvete doğru ilerliyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

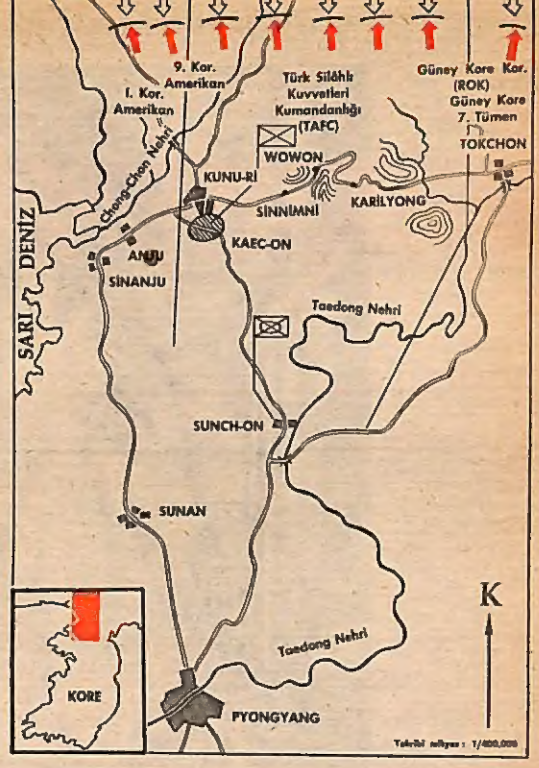

Ateş hattı — 24 kasım günü Kunuri cephesi. Sağda sonradan bozulup geri çekildiği için vazifesini bizim aldığımız Güney Kore Kolordusu, merkezde Türk tugayının da bağlı bulunduğu 9. Amerikan Kolordusu, solda I. Amekan Kolordusu. Kırmızı oklar bizim, içleri boş oklar düşman kuvvetlerini, küçük karedeki kırmızı saha da Kore'de muharebenin cereyan ettiği sahayı göstermektedir.

3

patikalardan, uçurumlardan aşmış olanlar gerilerimize sızmışlardı.

Bütün bu zaman içinde piyadelelerimiz akın akın dönüyorlardı. Taburların ve motörlü vasıtaların dönüş emniyetlerini keşif kıtalarımız sağlıyordu. Keşif kıtalarımız bir istihkâm ve bir de ağır silâh takımından teşekkül olunmuştu.

O gece yani 27 kasımı 28 kasıma bağlıyan salı gecesi ana kuvvetlerimiz yorgun argın Wowon'a geldiler. Hepimiz bitik bir halde bulunuyorduk. Fakat buna rağmen iyi bir ileri karakol teşkilâtı yapıldı. Pek isabetli bir kararla istirahat verildi.

Saat 3 !...

28 kasım salı.. Sabahın en erken vakti... Saat 3... Kariliyong dağlarında henüz şafak alâmetleri bile belirmemiş !.. Ve o zamana kadar bu kadar soğuk bir Kore gecesi daha hatırlamıyoruz. Derece sıfırın altında 24 !.. Vakit ilerlediği halde henüz arka kısım, keşif kıtalarımız-

4

5

RESİMLER — 1. Ellerinde Türk bayrağı olduğu halde düşmanla dolu bir tepeye taarruz eden bir bölüğümüz. 2. Bize verilen cephede son derece çamurlu bir sahada ilerliyoruz. 3. Başlarımızın üstünden bombardıman uçakları yıldırım hızıyle geçiyor, bunların arasında iki Türk uçağı da var. 4. Kore'nin en tesirli iki silâhı havan ve bazuka idi. İşte bir boğazı tutan iki nişancı. 5. Cephede bir köy yanıyor. Bize verilen muharebe sahasında sayısız pirinç tarlaları var. Bir çamur bataklığı halindeki bu pirinç tarlalarında ilerlemek hakikaten bir mesele. Resim böyle bir yerde ilerliyen Türk piyadesini gösteriyor.

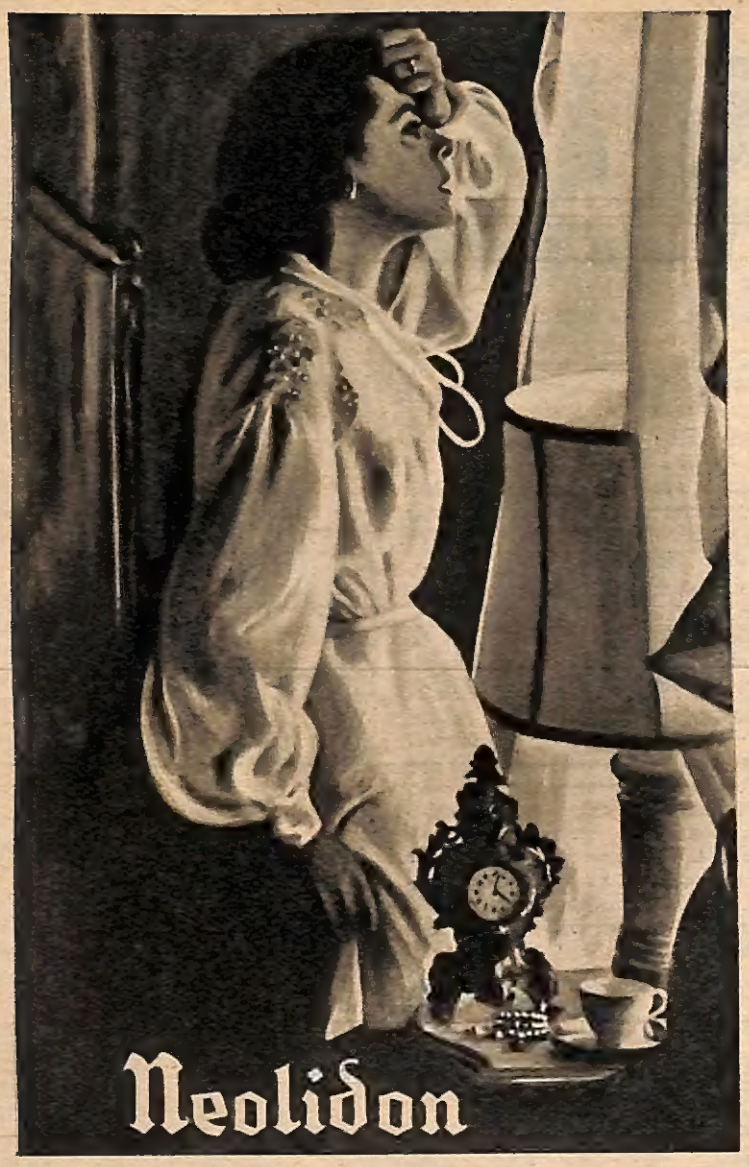

Sevdiğim kızla hayatımın sonuna kadar evler

"ümitsiz aşk"ın hikâyesini de anlatamam. Çünk

saçlı, yeşil gözlü sevgilim öyle alıngan ki, onu ü

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN

Alâeddin

ORTA yaşlı, gözlüklü adam yeleğinin cebinden saatini çıkardı. Önce cep saatine, sonra da duvardaki büyük saate baktı : «On dakika daha var» diye söylendi. Romen rakamlı büyük duvar saati 20.50 yi gösteriyordu. Başörtülü kadınlar, genç kızlar, erkekler radyonun başında toplanmışlardı. Radyoda «Ocak başı sohbeti» yayını vardı. Spiker : «Son buluşma günleri sonbahara rastlar, diyordu. Kış ayrılık mevsimidir. Ama bu dünya sabırlı insanların dünyasıdır. Sevgilinizi, eşinizi, dostunuzu görmek mi, sesini duymak mı istiyorsunuz, bekleyin !...»

Radyonun sinyal düdüğü altı kere çaldı, duvardaki saatin saniye göstergesi 360 derecelik açı yaparak 12 nin üzerine geldi. Radyodaki konuşma devam ediyordu. Orta yaşlı, gözlüklü adam radyonun yanındaki koltuktan kalktı. Masanın üzerinde duran bir zarfı aldı : «Bu çocuğun yazdıklarını yanlış anlamıyalım. Saat 21 oldu. Günlerden de kasımın 20 si...» diye mırıldandı. Zarfın içindeki mektubu çıkardı, yüksek sesle okumağa başladı :

«Kıymetli anne ve babacığım,

Evvelâ mahsus selâm eder, ellerinizden öperim. Tıb çalışmalarının yanı sıra, müziği de ihmal etmiyorum. Size bir müjdem var. 20 kasım 1950 akşamı saat 21 de İstanbul Radyosunda bir konser vereceğim. Önce Üniversite Korosunda, sonra da solo olarak dört şarkı okuyacağım. Çocukluk hâtıralarımla dolu olan Kilis'te Tekke Camiinin yanındaki evimizde şarkılarımı dinliyeceğinizi umarım. Babacığım hatırlarsın, ilk keman dersini de bu evde almıştım...»

Bir gong sesi duyuldu. Spiker : «Burası İstanbul Radyosu» dedi. «Şimdi Dr. Nevzat Atlığ idaresinde Üniversite Korosunun konserini dinliyeceksiniz. Konserin ikinci yarısında Alâeddin Yavaşça solo şarkılar okuyacak». Orta yaşlı adam mektubu masanın üzerine bıraktı. Gözlerinin içi gülüyordu. Sonra odayı dolduran misafirlere döndü : «Aferin Alâeddin'e» dedi «bana lâyık bir evlâd olacak». Saat tam 21.15 te spiker yine anonsa başladı : «Alâeddin Yavaşça'dan ilk olarak Musa Süreyya'nın bir kürdilihicazkâr şarkısını dinleyeceksiniz :

«Gün doğmıyacak belli bu aşkın gecesinde
Hicran uyuyor gençliğin dertli sesinde
Kalbim acıyor günleri sensiz yaşadıkça
Hicran uyuyor gençliğin dertli sesinde»

Alâeddin Yavaşça, Yeni Tarlabaşı Caddesi Eser apartmanındaki muayenehanesinde ilk mikrofon hikâyesini anlattıktan sonra dedi ki :

— 1927 yılında Kilis'te doğdum. Babam Cemil Yavaşça «paşa» olma-

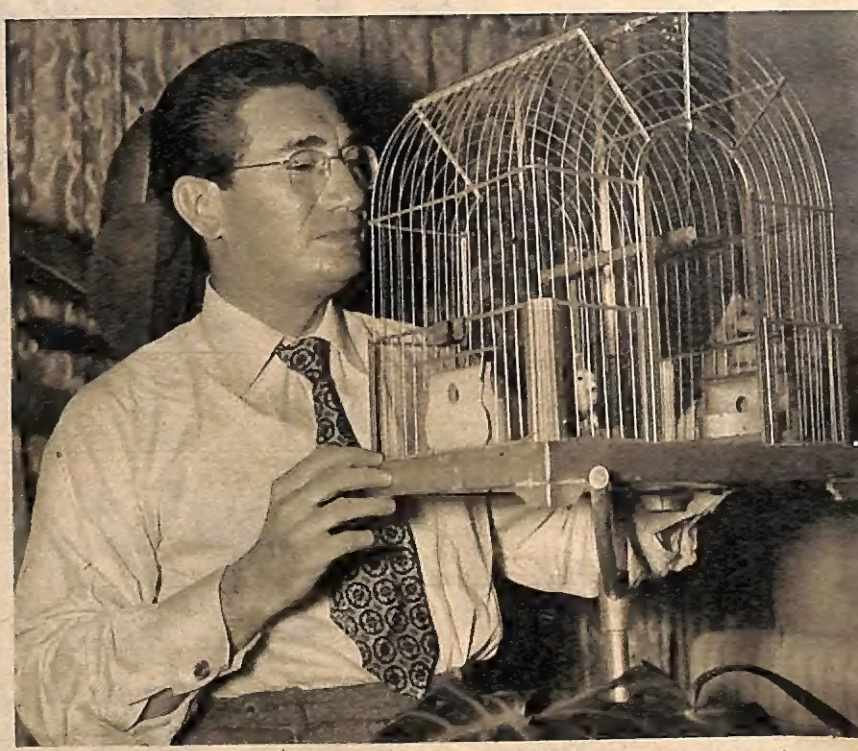

KUŞ MERAKI — Dr. Alâeddin Yavaşça'nın en büyük merakı kuş beslemektir. Muhabbet kuşlarının aşklarını, bülbüllerin çilemelerini, makara çekmelerini, kanaryaların çeşitlerini bir kitap yazacak kadar bilir. Bülbül sesi dinlemek için işini, gücünü bırakıp Bolu ormanlarına gittiği de olmuştur.

FOTOĞRAFLAR: SUAVİ SONAR

Sevdiğim kızla hayatımın sonuna kadar evle
"ümitsiz aşk"ın hikâyesini de anlatamam. Çünk
saçlı, yeşil gözlü sevgilim öyle alıngan ki, onu

Alâeddin

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN

ORTA yaşlı, gözlüklü adam yeleğinin cebinden saatini çıkardı. Önce cep saatine, sonra da duvardaki büyük saate baktı : «On dakika daha var» diye söylendi. Romen rakamlı büyük duvar saati 20.50 yi gösteriyordu. Başörtülü kadınlar, genç kızlar, erkekler radyonun başında toplanmışlardı. Radyoda «Ocak başı sohbeti» yayını vardı. Spiker : «Son buluşma günleri sonbahara rastlar, diyordu. Kış ayrılık mevsimidir. Ama bu dünya sabırlı insanların dünyasıdır. Sevgilinizi, eşinizi, dostunuzu görmek mi, sesini duymak mı istiyorsunuz, bekleyin !...»

Radyonun sinyal düdüğü altı kere çaldı, duvardaki saatin saniye göstergesi 360 derecelik açı yaparak 12 nin üzerine geldi. Radyodaki konuşma devam ediyordu. Orta yaşlı, gözlüklü adam radyonun yanındaki koltuktan kalktı. Masanın üzerinde duran bir zarfı aldı : «Bu çocuğun yazdıklarını yanlış anlamıyalım. Saat 21 oldu. Günlerden de kasımın 20 si...» diye mırıldandı. Zarfın içindeki mektubu çıkardı, yüksek sesle okumağa başladı :

«Kıymetli anne ve babacığım,

Evvelâ mahsus selâm eder, ellerinizden öperim. Tıb çalışmalarının yanı sıra, müziği de ihmal etmiyorum. Size bir müjdem var. 20 kasım 1950 akşamı saat 21 de İstanbul Radyosunda bir konser vereceğim. Önce Üniversite Korosunda, sonra da solo olarak dört şarkı okuyacağım. Çocukluk hâtıralarımla dolu olan Kilis'te Tekke Camiinin yanındaki evimizde şarkılarımı dinliyeceğinizi umarım. Babacığım hatırlarsın, ilk keman dersini de bu evde almıştım...»

Bir gong sesi duyuldu. Spiker : «Burası İstanbul Radyosu» dedi. «Şimdi Dr. Nevzat Atlığ idaresinde Üniversite Korosunun konserini dinliyeceksiniz. Konserin ikinci yarısında Alâeddin Yavaşça solo şarkılar okuyacak». Orta yaşlı adam mektubu masanın üzerine bıraktı. Gözlerinin içi gülüyordu. Sonra odayı dolduran misafirlere döndü : «Aferin Alâeddin'e» dedi «bana lâyık bir evlâd olacak». Saat tam 21.15 te spiker yine anonsa başladı : «Alâeddin Yavaşça'dan ilk olarak Musa Süreyya'nın bir kürdilihicazkâr şarkısını dinleyeceksiniz :

«Gün doğmıyacak belli bu aşkın gecesinde
Hicran uyuyor gençliğin dertli sesinde
Kalbim acıyor günleri sensiz yaşadıkça
Hicran uyuyor gençliğin dertli sesinde»

Alâeddin Yavaşça, Yeni Tarlabaşı Caddesi Eser apartmanındaki muayenehanesinde ilk mikrofon hikâyesini anlattıktan sonra dedi ki :

— 1927 yılında Kilis'te doğdum. Babam Cemil Yavaşça «paşa» olma-

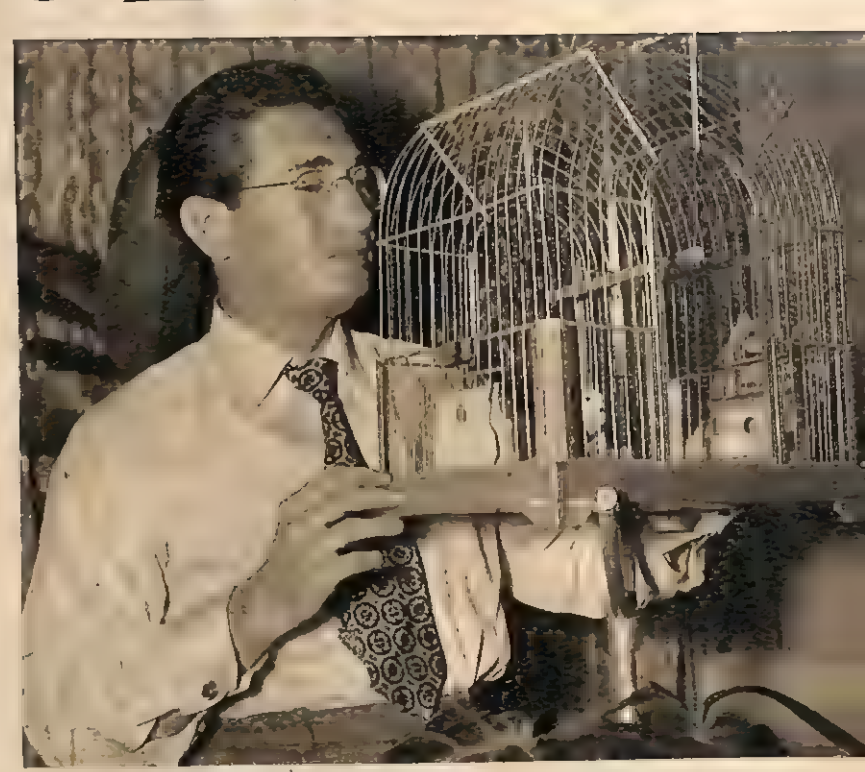

KUŞ MERAKI — Dr. Alâeddin Yavaşça'nın en büyük merakı kuş beslemektir. Muhabbet kuşlarının aşklarını, bülbüllerin çilemelerini, makara çekmelerini, kanaryaların çeşitlerini bir kitap yazacak kadar bilir. Bülbül sesi dinlemek için işini, gücünü bırakıp Bolu ormanlarına gittiği de olmuştur.

FOTOĞRAFLAR SUAVİ SONAR

iyeceğimi biliyorum. Bu

ona söz verdim. Siyah

neğe gönlüm razı değil.

Yavaşça

mı isterdi. 7 yaşına basınca, bana bir hoca tuttu. Alafranga keman dersi alıyordum. 1.5 yıl çalıştım. Ancak, o günlerde kulağım babamın borulu gramafonunu daha çok benimsemişti. Gramofonda Münir Nureddin'in, Safiye Ayla'nın plâkları çalıyordu. Bu sırada ilkokula yazılmıştım. En sevdiğim ders hayat bilgisiydi. 4 üncü, 5 inci sınıflarda ise tabiat bilgisi kitabını elimden bırakmaz oldum. İnsan anatomisi beni çok sarmıştı. Doktor olmayı ilkokulun son sınıfında iken aklıma koymuştum. Bu yüzden İstanbul'a geldik. Liseyi İstanbul Erkek Lisesi'nde bitirdim. Tıbbiye'ye girdim. Üniversite Korosuna da yazılmıştım. Her pazartesi gecesi Beyazıt'ta Mühürdar Emin Paşa konağında müzik sohbetleri yapılırdı. Bir gün beni de sohbete çağırdılar. İbnül Emin Mahmut Kemal, Ord. Prof. Tevfik Remzi Kazancıgil, tanınmış edipler, şairler bir araya gelmişlerdi. O gece besteler okundu, saz eserleri çalındı, şiirler söylendi. Ben de Dede Efendi'nin Beyati makamındaki «Nice bir aşkınla feryad edeyim - Bir onulmaz dağ-ı derdim var» bestesini okudum. Şarkı faslı bittikten sonra, Tevfik Remzi Kazancıgil yanıma yaklaştı : «Dede efendinin bu eserini çok severim. İyi okudun, aferin. Yanımda ihtisas yapar mısın ? Müzik çalışmalarıma da yardım ederim» dedi. Kabul ettim.

Türkiye'de doktorların çoğu ya Batı Müziği ile, ya da Türk Müziği ile uğraşıyor. Yavaşça diyor ki :

— Doktorluk yorucu bir meslektir. Bu yüzden doktorlar dinlenmek ihtiyacını duyarlar. Dinlenmek için en iyi vasıta da müziktir. Eğer memleketimizdeki müzisyen doktorları bir araya getirmek mümkün olsa, bir senfonik orkestra ile bir incesaz heyeti kurulabilir. Sonra besteciler bile «doktor» dan yana çıkmışlar. Epey «doktorlu» şarkılar vardır. Mühendislere, mimarlara besteler düzülmemiştir... Bakın bu konuda bir hâtıramı anlatayım size. Bir gün muayenehaneme genç bir kız geldi. «Çok hastayım doktor» dedi. Şikâyetini sordum. «Bilmiyorum» diye cevap verdi. Merak etmiştim, «yat kızım» dedim. Nabzını tuttum. Kız ağlamağa başlamıştı. Bir yandan da «Kalbime koy başını doktor, nabzımı bırak» şarkısını mırıldanıyordu. Şaşırmıştım. «Ne var kızım, dedim, delirdin mi ?...» Kız inler gibi : «Size âşığım» diye mırıldandı.

Bu sırada Alâeddin Yavaşça'nın telefonu çalıyor. Açıyor. «Buyurun» diyor. Gülüyor, kızıyor, «evet» diyor. «hayır» diyor. Sonra telefonu kapıyor :

— Bu kadınlardan illallah, diyor. Bugünlerde sözleşmişler gibi, hepsi de Taksim kapalı tramvay durağında randevu veriyor.

Alâeddin Yavaşça günde 50 iş, 50 de aşk telefonu alırmış. Ancak, bu iş telefonlarının çoğu «dalga olsun» diye edilivermuş. Doktor, kaç defa hasta için evlere çağırılmış, verilen adrese gidince, kapıyı duvar bulmuş. Ya gece yarısı, tatlı uykusundan uyandırılması. «Bunları hiç sormayın» diyor ama, yine de bir hâtırasını anlatmadan edemiyor :

— Bir yılbaşı gecesiydi. Saat 2 ye doğru kapının zilinin çalındığını duydum. Aşağıya indim. Kapının önünde çarşaflı bir kadın vardı. «Buyurun efendim» dedim. Kadın : «Bir hastamız var, gelir misiniz ?» dedi. Çantamı aldım, otomobile bindim. Araba Karaköy'e doğru hareket etti. Kadının çenesi açılmıştı : «Doktor bey, evinizi bulıncaya kadar akla karayı seçtim. Çırağan Caddesi 60 numara, dediler. Ama kör karanlıkta 60 numarayı bulmak epey güç oldu. Sormak ayıp olmasın ama doktor bey, evli misiniz ?... Sevdiğiniz kız var mı ?» Şaşırmıştım. Hastaya mı gidiyordum, yoksa görücüye mi çıkacaktım ?... Otomobil Fatih'te bir evin önünde durunca, kadın sustu. İçeriye girdik. Hasta kız bir yer yatağında yatıyordu. Beni görünce, doğruldu. Gülümsedi. Çarşaflı kadın, «Yandaki odaya geçelim» dedi. Bana yer gösterdi : «Evlâdımı» dedi, ben o kızın yengesiyim. Kız sesine tutkun. Kız Enstitüsü mezunudur. Elinden her iş gelir, yemek pişirir. Bir pilâv pişirsin, vallahi parmaklarınızı yersiniz. İyi de çeyizi var. Radyoda bu gece bir şarkınız çalındı. «Ümitsiz bir aşka düştüm, ağlarım ben hâlime» şarkınız. Kız bu şarkıyı hüngür hüngür ağlıyarak dinledi. Sonra ayaklarıma kapandı, Alâeddin Yavaşça ile evlenmezsem intihar ederim, diye... Bu kızı kurtarmalısın doktor !...» «İyi hoş amaa» dedim, «benim de sevdiğim bir insan var !»

«Ümitsiz bir aşka düştüm, ağlarım ben hâlime» diye başlıyan bu şarkı Yavaşça'nın ilk bestesi. Bir sonbahar günü, yapraklar dökülürken sevgilisi için bu besteyi yapmış. Ancak, bu aşkının hikâyesini açıklamaktan çekiniyor :

— Sevdiğim kızla hayatımın sonuna kadar evlenemiyeceğimi biliyorum. Bu «ümitsiz aşk»ın hikâyesini anlatamam. Ona söz verdim. Siyah saçlı, yeşil gözlü sevgilim öyle alıngan ki, onu üzmek istemiyorum.

RADYO KONSERİ — Her cuma akşamı 21.00 de spiker : «Burası İstanbul Radyosu, Alâeddin Yavaşça'dan şarkılar dinleyeceksiniz. Çalanlar : Vecdi Seyhun, Vecihe Daryal, Hakkı Derman, Hüsnü Coşar» diye anons yapar.

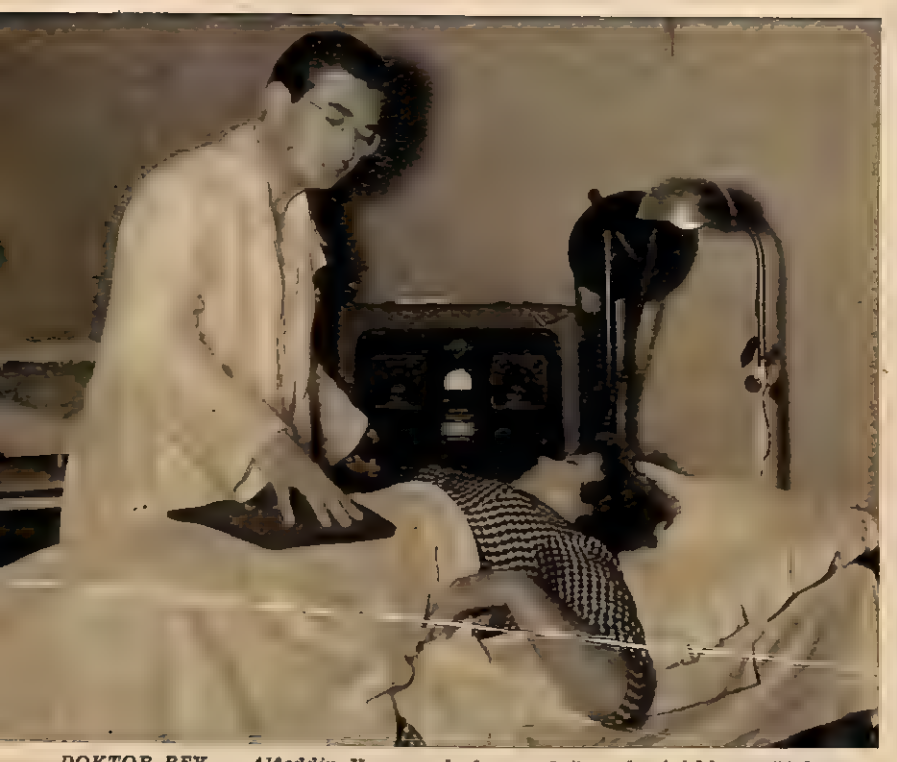

DOKTOR BEY — Alâeddin Yavaşça, kadın ve doğum hastalıkları mütehassısıdır. Bugüne kadar 1000 kadını ana yapmış, iki üçüz, yedi ikiz doğurtmuştur. Taksim'deki muayenehanesinin kapısını her gün 100 kadın çalar. Ancak, bunların bir kısmı hastadır, bir kısmı da genç sanatkârın tatlı sesinin hayranı...

KONSER HAZIRLIĞI — Alâeddin Yavaşça'nın «Tıb - Kuşlar - Müzik» kitaplarıyle dolu zengin bir kitaplığı vardır. Boş vakitlerinde bu kitaplığın önüne oturur, tıp kitapları, kuş çeşitlerini yazan dergileri okur, tüy kalemiyle, notaları üzerinde çalışarak radyo konserine hazırlanır...

SARIŞIN GÜZEL — Kübalı bir zenginle danseden Hilda Careia Serra, gecenin en cazip kadınlarından biri idi.

KOYUNCULAR — Salondaki pek az Türk masalarından birini de Koyuncu ailesi işgal etmişti. Yukarıda soldan itibaren Sevim Koyuncu, Mehmet Koyuncu, Ahmet Koyuncu, Ergun Koyuncu, Gülin Koyuncu ve Bilge Koyuncu görülüyor.

MASKELİ BALO

Geçenlerde Hilton'un Şadırvanında tertiplenen bale «Maskeli» olarak ilân edildiği halde, davetliler arasında pek azı maskeli idi. Ama buna şaşmamak lâzım. Baloya katılan birbirinden cazip hanımlar, haklı olarak güzelliklerini «maskelemek» istemediler.

ESMER GÜZELİ — Yabancı masalardan birinde Amerikalı Boshes ailesi vardı. Bayan Boshes güzelliği, zarif kıyafeti ile salonda dikkati en çok toplıyan kadınlardan biri idi. Hilda Serra ile beraber bütün bakışları kendilerine çektiler.

İTTİFAK — İngiliz Basın Ataşesi Mr. John Hyde ile eşi (sağda) ve Bayan Evliyazade, bu yabancı kalabalığında bir ittifak topluluğu meydana getirmişlerdi.

BİR BAŞKASI — Müttefik topluluklarından biri de İranlı Tuğgeneral Manii'nin eşi Bayan Pervin Manii (solda) ile New York mankenlerinden Miss Annette idi.

Townsend'in Ümitsiz Aşkı

7

YAZAN: NORMAN BARRYMAINE
ÇEVİREN: ADNAN SADRİ

Türkiyede neşir hakkı yalnız Hayat mecmuasına aittir...

AYNI senenin başlarında, Margaret de bir dinlenme seyahatine çıkmıştı. Saray erkânı, bu seyahatin, Prensesi epey ferahlatacağını ve belki de Townsend'e karşı olan aşkını unutturacağını tahmin ediyorlardı.'

Margaret seyahatten çok memnun kaldı. Lâkin hiçbir zaman Peter'i unutmadı. Gezdiği, yürüdüğü yerlerde onu daima hatırladı...

Prenses, seyahatini bitirip Londraya dönünce Townsend on beş günlük bir izin aldı. Fakat bu on beş gün, Brüksel'den dışarı adım atmadı. İşte bu esnada idi ki, bir pazar gazetesi şu heyecanlı haberle ortalığı birbirine kattı : «Margaret Yakında Kararını Veriyor !...»

Bu dört kelime, bütün Brüksel'in altını üstüne getirmiye kâfi geldi ! Dünyanın her tarafından akın eden gazeteciler Brüksel otellerini istilâ ettiler. Townsend'in apartman dairesi dört bir taraftan muhasara altına alındı. Peter, sessiz sedasız bir hayat sürdüğü Belçika'da ilk defa olarak böyle bir vaziyetle karşı karşıya kalıyordu...

Günlerden salı idi. Townsend, önce sefir Christopher Warner ile, sonra da Prenses Margaret'le yaptığı bir telefon muhaveresi sonunda, senelerden beri muhafaza ettiği sükûtunu bozmıya karar verdi. Gazete muhabirlerine hitaben yaptığı beyanatın ilk cümlesi şu oldu :

— Evimde bir hırsız gibi saklanmıya mecbur kalmaktan artık bıktım !...

Bunun üzerine, kendisine şu sual tevcih edildi :

— Prensesle evlenmek niyetinde misiniz ?...

Townsend cevap verdi :

— Bu suale doğrudan doğruya cevap veremem. Çünkü mesele, benden başka birçok kimseleri ve hususları da alâkadar etmektedir ! Brüksel'e gelmemin sebebi budur. Londra'da ve Saray'da kalmam, hem Prenses hem de benim için mahzurlu oluyordu. Muhtelif mevzuat yüzünden bilhassa o, bu durumdan benden ziyade zarar görmekte idi.

■

Vaziyetin bu şekle girmesine Peter çocuk gibi seviniyordu. Esaret zincirlerinden kurtulmuş bir mahkûmun ferahlığını hissediyordu. Havada gerginlik kalmamıştı. Prenses Margaret'in kendisine karşı olan sevgisini hâlâ devam ettirdiğine emindi.

Prensese şimdiye kadar, ne yapılması mümkünse onu yapmışlardı. Önce sevgilisi yanından uzaklaştırılmıştı. Sonra Canterbury Başpiskoposu, karısından ayrılmış bir adamla evlenemiyeceğini ihtar etmişti. Daha sonra Başvekil Churchill, amcası Windsor Dükü'nün acıklı macerasını hatırlatarak uzun uzun nasihatler vermişti. Nihayet uzun bir seyahate çıkarılmıştı. Lâkin bütün bu gayretler ve bunlara ilâveten yapılan muhtelif mânevi tazyikler, Margaret'i fikrinden caydırmamış, derin aşkını bir türlü öldürememişti !...

Townsend işte bütün bunları biliyor ve sevgilisinin aşkından tamamen emin bulunuyordu !...

Margaret, Clarence House'a döner dönmez hemen telefona sarıldı. Townsend'i Brüksel'den aradı. Onu hiçbir zaman hatırından çıkarmıyordu ve hâlâ onunla evlenmek arzusundaydı !...

O senenin ilkbahar ve yaz aylarında, Townsend kendini işine ve binicilige verdi. Bu meşguliyetlerle avunmıya çalışıyordu. Mamafih, ümidi daha kuvvetlenmişti. Istıraplı bir bekleyişle geçen uzun senelerin, semeresini vereceğine emindi.

Fakat, tam bu sıralarda ortaya acayip bir mesele çıktı : Peter'e imzasız tehdit mektupları yağmıya başlamıştı ! Belçika polisi derhal bu işle alâkadar oldu. Mektupların siyasi maksatlarla gönderilmekte olduğu kanaati uyandı. Belçika Askeri Emniyet Teşkilâtı tarafından Peter'e derhal bir muhafız tâyin edildi. Muhafızın ismi Michel'di. Koltuğunun altında daimi surette bir tabanca taşıyordu. Peter nereye giderse o da mutlaka onun yanında bulunuyordu. Hattâ binicilik kulübüne bile onunla beraber gidiyordu.

Louise Caddesi'ndeki apartmanın kapısına da ayrıca gece gündüz daimi surette üniformalı polisler kondu. Apartmana girmek isteyen bütün yabancılar dikkatle aranıyordu.

Nihayet ağustos ayının ortası geldi, geçti. Yirmi birinci gün, bütün dünya gazetelerinin başlıkları şu heyecanlı havadisi yaydılar : «Prenses Margaret bugün 25 inci doğum yılını kutluyor. Artık arzu ettiği kimseyle evlenebilecektir...»

Lâkin ne tuhaftır ki, bu satırlar neşredildiği gün Kıral Ailesi Balmoral şatosuna kapanmış bulunuyordu. Yirmi dört saati burada sessiz sedasız geçirdiler. Townsend ise aynı gün Belçika'da o saatleri sadece iki küçük oğluyla beraber geçirdi. Sevgililerin buluşmaları, hattâ telefonla görüşmeleri dahi kısmet olmadı...

Aradan iki haftalık bir zaman geçti. Eylül ayının başlarında Peter Londra'ya uçtu. Hava Bakanlığında Avrupa Hava Ataşeleri Konferansı yapılacaktı. O da bu konferansa iştirak edecekti. Aynı zamanda Farnborough'da bir de hava gösterisi tertip edilmişti.

Bu sıralarda Prenses Margaret Balmoral'da bulunuyordu. Townsend, ne yazık ki, bu münasebetle olsun Margaret'i göremedi. Sadece muhtelif defalar telefonla konuştu. Ekim ayında izine çıkacaktı. Bu izin esnasında buluşmak üzere birbirlerine hararetle randevu verdiler !...

Eylül ayı da böylece geçip gitti. Ekim girdi. Tam ayın birinci günü, yeni Başvekil Anthony Eden, hafta tatilini geçirmek maksadiyle karısıyla beraber Balmoral'da bulunan Kıraliçeye misafir gitti.

Eden, bu ziyareti daha evvel yapacaktı. Fakat son dakikada hastalanmış, tehire mecbur kalmıştı.

Eden'in, Kıraliçeyi ziyaretine ehemmiyet veriliyordu. Margaret'in evlenme meselesi etrafında resmî bir konuşma yapılacağı aşikârdı. Bu, ilk resmî müzakere olacaktı. Bundan evvel, Churchill'in başvekilliği zamanında, birçok defalar konuşmalar cereyan etmişti...

(Devamı gelecek sayıda)

Geçenlerde Christian Dior Modaevinin Marlborough Dük ve Düşesinin ikametgâhı Blenheim Şatosu'ndaki gösterisinde Prenses Margaret de bulundu.

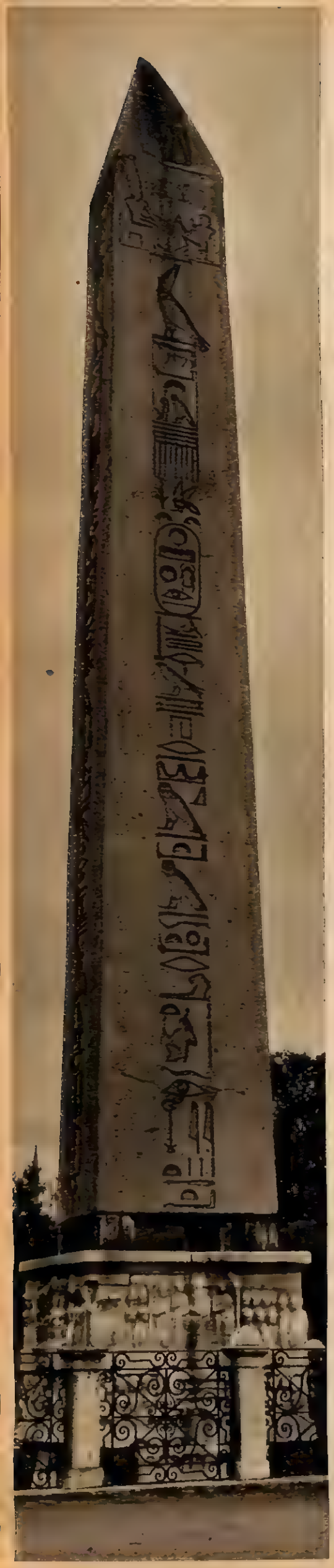

EN ESKİ İSTANBULLU

Sultanahmet Meydanındaki Dikilitaş 3500 Yaşında

YAZAN: EMİN ALİ ÇAVLI

AYASOFYA'yı solda bırakarak tramvay yolunu takiben kıvrılınca, binlerce tarihî vakalara sahne olmuş, yeryüzünde bir benzeri olmıyan eski eserlerle dolu bir meydan ile karşı karşıya geliriz. Buraya evvelce At Meydanı denildiği halde sonraları Sultanahmet Meydanı denilmeye başlanmıştır. Hakikaten, on yedinci asrın ilk senelerinde yapılan Sultanahmet Camii bütün ihtişamiyle meydanın bir tarafını kuşatıyor ve meydana kendi ismini veriyordu.

At Meydanı eski Hipodrom kelimesinden manâsını almışa benziyor. Burası, eski bir anfiteatr yeridir. Bizans'ın araba yarışlarına tahsis olunan bu uzun saha, Bizans tarihinde birçok kanlı vakalara, feci ihtilâllere sahne olmuş, Milâdi onüçüncü yüzyıl başlarında Haçlıların İstanbulu zaptından sonra da büsbütün harabiye terkedilmiştir. Şimdi meydanı süsliyen Dikilitaş, Burma Sütun, Dizili Taş eski Hipodromun kaidesini, istikametini göstermektedir. Alman İmparatorunun İstanbulu ziyareti hatırası olarak yirminci asrın başında açılma töreni yapılan çeşmenin yerinde Bizans İmparatorlarının locası bulunuyordu. Marmara'ya bakan, Sanat Mektebinin altında görülen kemerli yapılar da At Meydanı'nın son çevrim noktasını teşkil ediyordu.

Meydanın en eski, en mühim âbidesi Dikilitaştır. Dikilitaşın bir kaidesi mevcuttur. Bu kaidenin üzerinde kabartma resimlere tesadüf olunur. Bunlar dördüncü asrın sonundaki Roma sanatının bir nümunesidir. Kaidenin üzerine dört tane tunç destek konulmuş ve bunların üzerine Mısır'dan getirilen 19,59 metre yüksekliğinde yekpare granitten pek muntazam yontulmuş üzeri hiyeroglif şekilleriyle süslenmiş bir taş âbide yerleştirilmiştir.

Âbidenin dikilmesi İmparator Teodos'un son saltanat devrine, dördüncü asrın sonuna, 395 tarihlerine rastlar. Teodos ölünce İmparatorluk Batı Roma İmparatorluğu, Doğu Roma İmparatorluğu diye ikiye ayrılmış, artık bu tarihten sonra hiç birleşmemiştir. Öyle ise Dikilitaşın rekzi, tarihin bu büyük devrine rastlıyor demektir. Hıristiyanlığın kesin bir zafer kazanması da bu tarihtedir. Vakıa Konstantin Milâdi 313 tarihinde neşrettiği bir fermanla Hıristiyanlığın Roma İmparatorluğu dahilinde serbestisini kabul etmişti. Birçok kimseler Konstantin'in bu fermanını Hıristiyanlığın resmî surette kabulü zannında bulunurlar. Halbuki bu ferman eski dini inkâr etmiyor, lâğvetmiyor, fakat Hıristiyanların da diğer dinler sâlikleri gibi serbestçe âyinlerini icra edeceklerini bildiriyordu. Konstantin'den sonra imparatorların bazıları Hıristiyanlığa, bazısı da eski ecdat dinine temayül etmişlerdi. Fakat Dikilitaşın dikildiği tarihlerde eski din kanun dışı telâkki edilmiş, Hıristiyan rahipler kafileler halinde eski Tanrı heykellerini parçalamışlardı. Artık eski çağ tarihi kapanmıştı.

Büyük göçlerin başlangıcı, meşhur Atilâ'nın doğuşu da bu tarihtedir. Hiç şüphesiz âbide dikilirken böyle şeyler düşünülmemiş, fakat cihan tarihindeki bu muazzam hâdiseler bu dikiliş tarihine rastlamıştır.

Mısır'dan getirilen bu heybetli âbide Aşağı Mısır'da Güneş şehrindeki mabedden getirilmişti. Mısır'lılar mabedlerinin kapısının sağına ve soluna bu taşları dikerler, mabedi inşa ettiren firavunun menakıbını üzerlerine hakkederlerdi. Bu taş Milâttan 1600 sene önce Firavun Tutmezis namına rekzedilmişti. Ortada daha ne Yunanlı ne Romalı vardı. Bunlar Orta Avrupa'da göçebe yaşıyorlar, koyunlarını otlatıyorlardı. Âbidenin dört yanı da hiyeroglif dediğimiz eski Mısır yazılariyle süslenmişti. Beşeriyetin bu yazısı bizim şimdi kullandığımız alfabe gibi seslerin itibarî şekilleri değil, eşyanın bir nevi resimleridir.

Onun için Dikilitaş üzerindeki eski Mısır yazısı bugün için bize pek garip bir biçimde görünür. Fakat, Mısır yazısı mütehassısları tarafından bir gazete makalesi gibi okunmaktadır. Dikilitaş üzerindeki yazılar okunmuş ve mânası da anlaşılmıştır. «Onsekizinci sülâleden Üçüncü Tutmezis Tanrı Amon'a hediyesini takdim eder. Tutmezis denizleri aşarak iki nehrin arasındaki memleketleri zaptetti. Saltanatının otuzuncu senesi bu âbideyi rekzetti» deniliyor. Bu iki nehir arası denilen yerlerin Fırat ve Dicle arası olduğu anlaşılıyor. Esasen Mısır'ın bütün tarihinde ara sıra Suriye'ye doğru bir çıkış vardır. Eski Mısır'da bu istilâ bir iki kere olmuştur. Taşan bir nehrin tekrar kendi yatağına dönmesi nasıl mukadder ise Mısır'ın da bu istilâ hareketi daima bir ricat ile neticelenmiştir.

Kaidenin dört tarafında İmparator Teodos'un kabartma resimleri bulunur. İki oğlu da yanındadır. Kabartmadan da anlaşılmaktadır ki sütunu dikmek kolay olmamış, yüzlerce işçi urganlarla çekerek ve aylarca uğraşarak bucurgatlar vasıtasiyle sütunu ayağa kaldırmağa muvaffak olmuşlardır. Kaide, küçük bir hatâ ile 1500, Mısırdan getirilen Dikilitaş ise 3500 senelik bir mâziye maliktir. Sultanahmet Meydanını gezenlere bu uzun tarih devirleri sükûnetle bakmaktadır...

FOTOĞRAF: ERGİN MİNİSKER

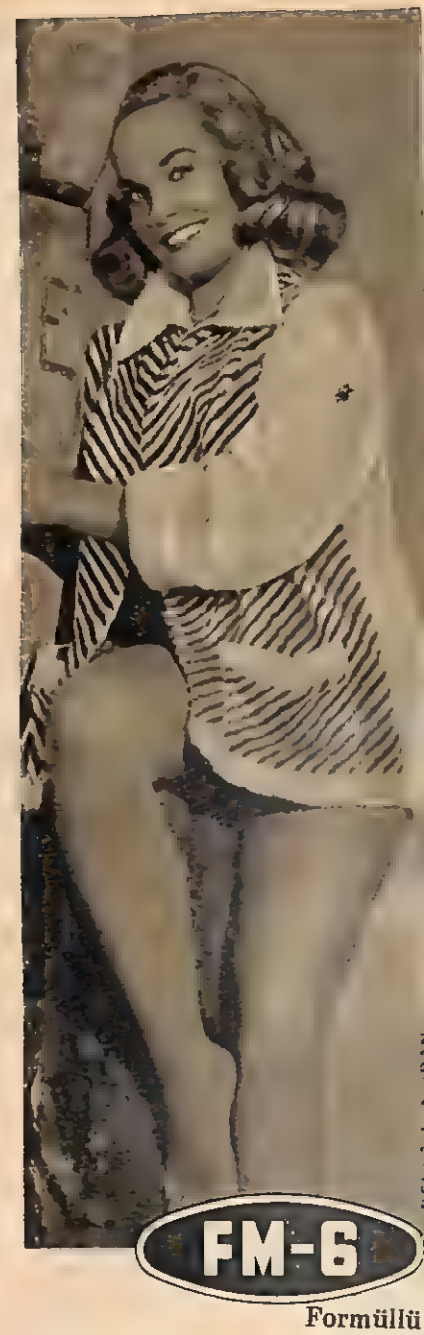

FM-6

Formüllü

ES-KO

Limon Çiçeği Kolonyası

Kokusu uzun müddet dayanan ve daha geniş bir sahaya yayılan üstün kaliteli bir kolonyadır

Yüzde 100 sabit ve etrafa yayılan koku

BAŞARI İLE KAPANAN SERGİ

Türk işçisinin göz nuru dökerek, el emeği sarfederek gelişmesine çalıştığı sanayiimizin mamulleri Türkiye Milli Sanayi Sergisinde 41 gün teşhir edildi, 2 milyon 750 bin kişi standları göğüsleri kabararak gezdi. Birleşmiş Milletler tasnif esasına göre, 70 bin metrekarelik bir alanda kurulan sergi, Türk işçisinin yapmış olduğu işler bakımından çok önemli, 2 bin firmanın 25 bin cins çeşitli eşya ile katılması yönünden de başarılıydı.

HÜR DÜNYANIN KUDRETLİ MÜDAFİİ

TÜRK ORDUSU

Uzun harb yıllarından sonra 1945 te nihayet barış ümidi canlanmış, insanlık normal hayata doğru bir istikamet almıştı. Dünya her sahada işbirliğine hazırlanıyordu. Fakat Sovyetler girdikleri topraklardan çıkmıyorlardı. Komünist baskısı ve Sovyet tecavüzü sulh isteyen Batı Avrupa karşısında her sene gittikçe azan ve şiddetlenen bir ihtiras halinde medeniyeti, insanlığı ve hürriyeti tehdide başlamıştı. Bu durum batı devletlerini harekete getirdi. 1948 yılında Brüksel Muahedesi ile Kuzey Atlantik Andlaşması Teşkilâtı mânasında olan NATO nun temeli atıldı. 4 nisan 1949 da Kuzey Atlantik Paktı Teşkilâtı vücuda getirildi. 22 ekim 1951 de de Türkiye bu teşkilâtın üyesi oldu.

Türkiye'nin Atlantik Paktı'na katılması ile Boğazlar'ın müstesna stratejik durumu ve mevkii sayesinde Karadeniz hür milletlere kapatılamıyacak bir deniz olmuş, demirperde karşısındaki demokrasi müdafaa hattı Kuzey Denizi'nden Basra Körfezi'ne kadar gedik siz uzatılmış, pakt askerî kuvvetlerine dünyanın en kahraman ordusu katılmış, Rusya ve peyklerinin karşısında dipdiri ve taptaze bir kuvvet dikilmişti.

Bu kuvvet, hürriyeti ve istiklâli uğrunda mucizeler yaratmış olan çetin bir müttefikin kuvvetleri, hislerini içinden geldiği gibi ifade eden ve daha da ile giderek hareketleri ile isbat eden dost bir milletin kuvvetleri idi. Kore'de 717 şehit vererek yirmi sekiz ay içinde B. Milletler Komutanından takdirnamelerden başka 41 Gümüş Yıldız, 67 Bronz Yıldız ve beş Liyakat Madalyası alarak bunu isbat ettiği gibi bütçesinde büyük fedakârlıklar yaparak her sene de ispat ediyordu.

Millî Müdafaa hizmetleri için 1957 bütçesine teklif olunan tahsisat 1956 nın 180.730.093 lira fazlası ile 1 milyar 53 milyon 875 bin 45 lira ile en yüksek seviyesine ulaşmıştı. Bunun 68.149.501 lirası müdafaa hizmetlerinin icabettirdiği yatırımlara, 985 milyon 725.544 lirası da silâhlı kuvvetlerin günün şartlarına ve mensup olduğumuz NATO standartlarına uygun bir seviyede idamesine mâtuf carî masraflara ayrılmış bulunuyordu. Bu suretle Milli Müdafaa hizmetleri için istenen tahsisat, umumi ve mülhak bütçe yekûnunun % 25,4 üne baliğ oluyor; Devlet, Türk ordusunun dünya sulhünü muhafaza yolunda kendisine düşecek vazifeleri lâyıkı ile başarabilecek üstün bir seviyede ve tekniğin son imkânları ile mücehhez olarak hizmete amade olabilmesi için hiçbir fedakârlıktan kaçınmıyordu. Bu fedakârlık NATO askerî gücüne 470,000 kişilik bir hazeri ordu vermek içindi.

NATO'nun kuruluşunun beşinci, Türkiye'nin de NATO'ya katılmasının daha üçüncü yılında Türkiye, silâh altındaki 443,000 askeri ile NATO topluluğu içinde Amerika, İngiltere, Fransa ve İtalya'dan sonra beşinci geliyordu. O zamanki hava kuvvetleri personel mevcudu 29,000, deniz kuvvetleri 23,000 idi. Bugün bu kuvvetler sesten hızlı uçaklar ve havada hedefini bulup tahrip eden füzelerle harb tekniğinin en son ve en mükemmel cihazları ile de takviye edilmiş bulunmaktadır.

Cumhuriyetin 35. yıldönümündeki iki saat süren geçit töreninde sıra füzelerle jet uçaklarına gelince, İstiklâl Harbi'ni yaşamış olanların gözleri doldu. Kağnılarla kazanılmış büyük bir mücadele hafızalarında canlandı. Fakat Türkiye artık yalnız değil; büyük, kuvvetli bir topluluğun en gözde üyelerinden biri idi. Artık yalnız azim, irade, iman ve harb gücü ile değil en modern silâhlarla da bezenmiş bir orduya sahipti. Bu kudretli ordu 367 millik bir hudut boyunca kılı kıpırdamadan yine hürriyet ve istiklâlin bekçiliğini yapıyordu. Daima da yapacaktı.

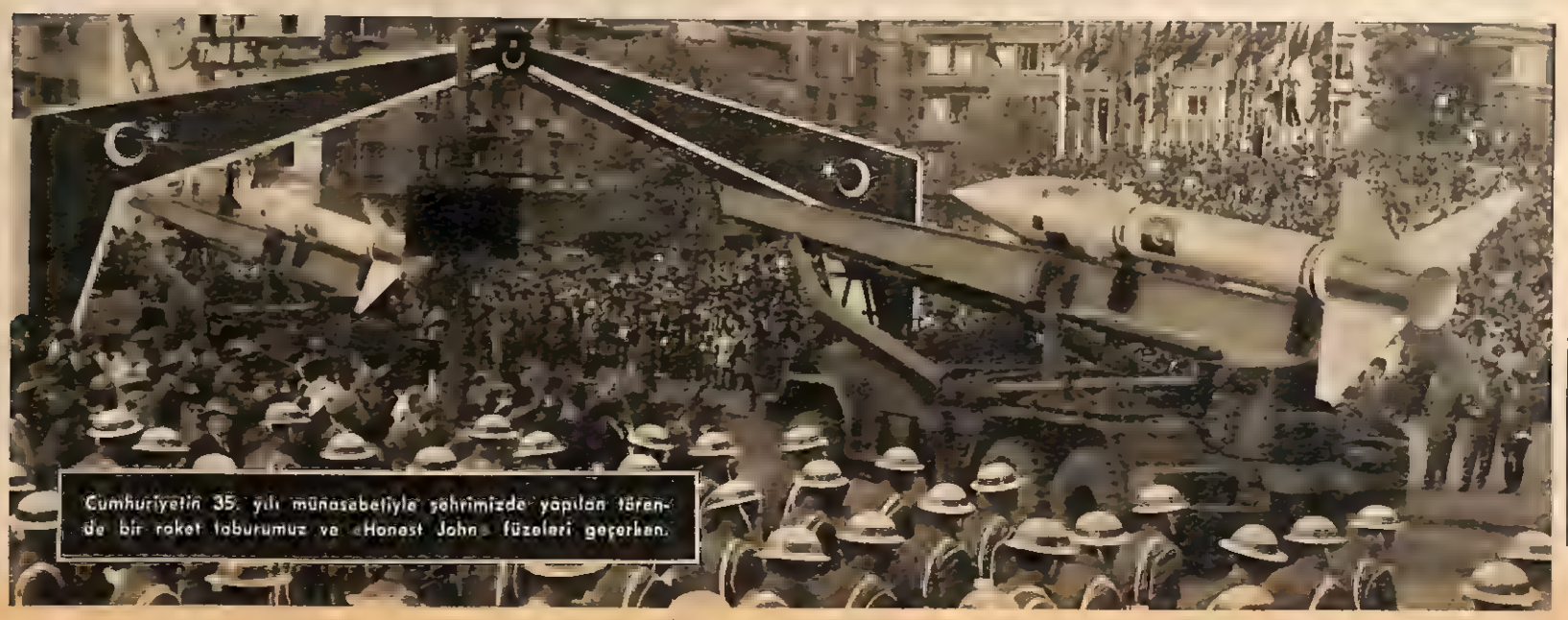

Cumhuriyetin 35. yılı münasebetiyle şehrimizde yapılan törende bir raket taburumuz ve «Honest John» füzeleri geçerken.

Hayat

KUDRETLİ TÜRK ORDUSUNUN TANKLA

FOTOĞRAF : MEHMET SÜRENKÖK

RI CUMHURİYETİN 35. YILDÖNÜMÜNDE

Paris moda evlerinin HAYAT için özel olarak gönderdikleri en son kış modellerinden birkaç örnek.

MODA

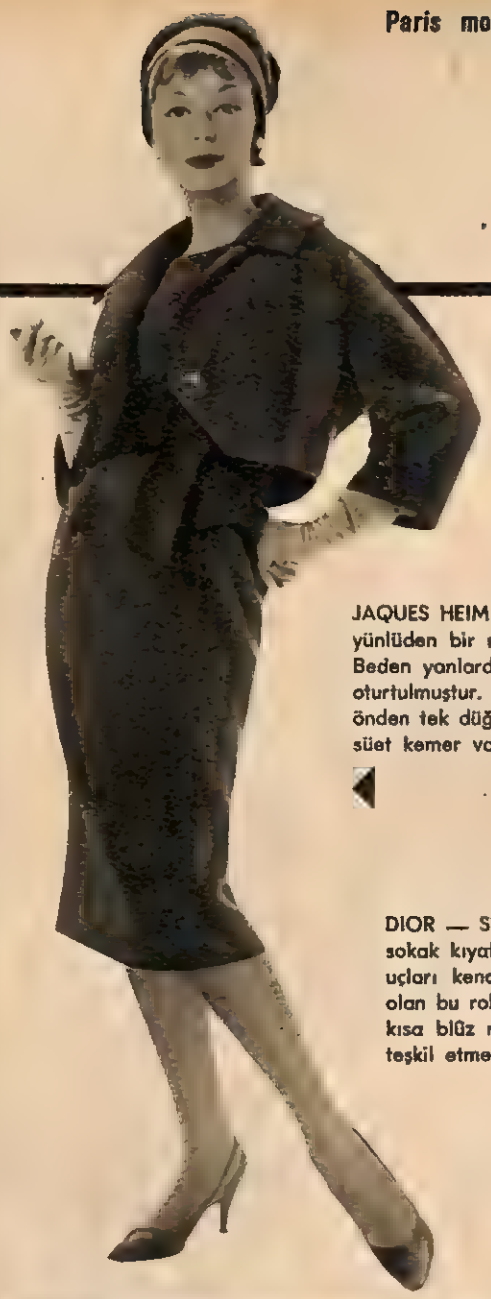

JAQUES HEIM — Koyu leylâk rengi yünlüden bir rob ve bolerosu. Beden yanlardaki dikişlerle vücuda oturtulmuştur. Bolero, spor yakalı önden tek düğmelidir. Belinde enli süet kemer vardır.

DIOR — Siyah kalın yünlüden bir sokak kıyafeti. Büzgülü bol eteği ve uçları kendi kumaşından atkılı kemeri olan bu robun üzerindeki sade biçimli kısa blûz modelin özelliğini teşkil etmektedir.

CHRISTIAN DIOR — Siyah yünlüden orijinal bir öğleden sonra elbisesi. Yaka yuvarlak açıktır. Önden plikaşeli bol bedeni, göğüsteki broş toplamaktadır. Bu kıyafeti tamamlıyan teferruat, siyah şapka, siyah ayakkabı ve gene siyah uzun eldivendir.

PIERRE BALMAIN — Nar çiçeği renginde satenden bir kokteyl elbisesi. Etek, beldeki penslerle bol ve kabarık durmaktadır. Göğüs drapedir. Aynı kumaştan yapılmış panter garnili dökük manto ile model daha şık görünmektedir.

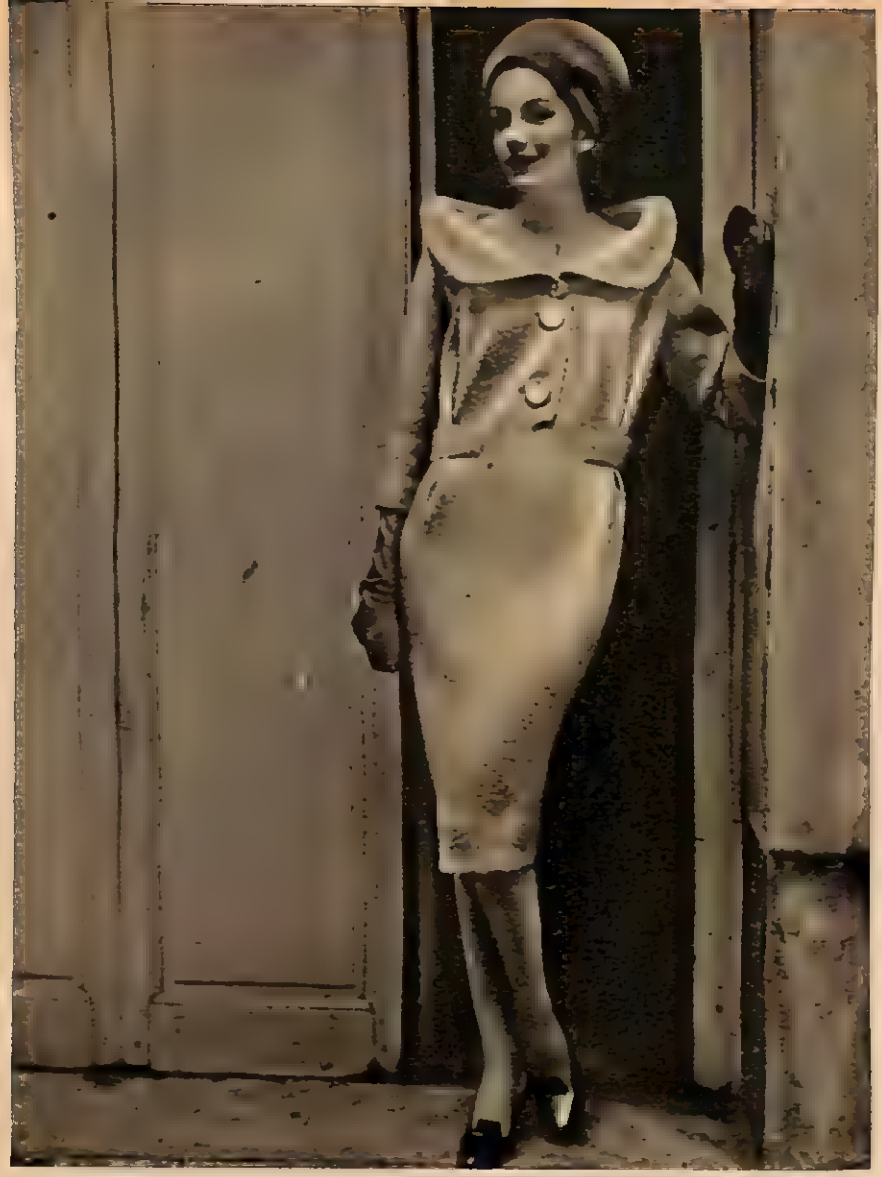

PIERRE CARDIN — Hardal sarısı renginde yünlüden yapılmış bir sokak kıyafeti. Modelin ön ortasındaki dikişli beden, yanlardan arkaya giden kemerle vücuda oturmuştur. Modelin bütün hususiyeti, kenarları kıvrılmış olan ikinci yakadadır.

CHRISTIAN DIOR — «Kafkasya» isimli bu model gri yünlüden yapılmış bir öğleden sonra kıyafetidir. Üzerindeki pardesü ve omuzlardan aşağıya inen büyük atkı aynı kumaştandır. Siyah şapka, eldiven, ayakkabı modeli sıklaştırmaktadır.

YUVANIZ İÇİN
PRATİK TAVSİYELER

Odalarınız cumbalı ise

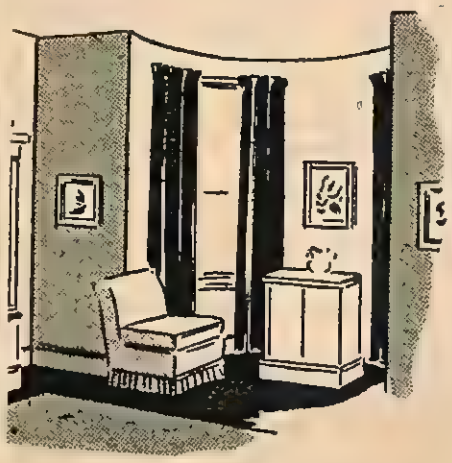

Duvarla tezat teşkil edecek koyu ve kalın perdeler kullanmayınız. Aslında dar olan cumbayı daha da **DARLAŞTIRACAKTIR.**

Pencerelere konacak duvar renginde tül perdeler hem gün ışığını engellemiyecek, hem de cumbayı daha **GENİŞLETECEKTİR.**

Cumbayı oturma odanızın bir bütünü haline getirmek için dikkat edeceğiniz bir başka husus, pencereleri ayrı ayrı iri motifli perdelerle **ÖRTMEMEKTİR...**

Cumbanın oda ile birleştiği yerde sadece birer kanad halinde perde kullanmakla, odanın devamı olan şirin bir köşe elde etmiş **OLURSUNUZ.**

OSMANLI SARAYLARINDA

Harem Hayatının içyüzü

YAZAN: ÇAĞATAY ULUÇAY

27

XIX. yüzyılda, Islahat ve Tanzimat hareketleri başlayınca oyunlar tarihe karıştı. III. Selim, Harem'e dansı, ondan sonra gelen padişahlar da piyano ve opereti sokmuştur. II. Abdülhamit, İstanbula gelen trupları Yıldız Sarayı'na getirir, orada müsamereler ve konserler verdirir, bunları hanımları ve kızları ile birlikte seyrederlerdi.

Mamafih Sultan Aziz zamanında yine köçek ve tavşan oyunları sarayda en çok oynanan oyunlardı.

Padişahların ekserisi saza çok meraklı idiler. Musiki âlemlerinde, saz, sanatkârların arzularına bırakılan makamdan başlardı.

Peşrev, arkasından kemençe ile taksim, derken en önde kahveci usta olmak üzere, pek güzel giyinmiş gençler arzı endam ederlerdi.

Ustanın başında tabla şeklinde bir fes bulunur, bunun etrafına da sarık şeklinde yemeni sarılırdı. Usta, ustalık alâmeti olarak sarığının üstüne ay çiçeği şeklinde bir elmas takardı.

Hazinedar kalfaların üniformalarına «Avrupa» derlerdi. Zira bunların biçimleri Avrupa'dan alınmıştı.

Kahvecilerden biri padişaha zarf ve fincan içinde kahve götürür fakat hükümdar :

— Kadınlara veriniz !..

Emrini fısıldardı. Bunun üzerine kahve padişahın en büyük haremlerine, kıdem sırasiyle takdim edilirdi. Sultanlar ikişer parmakla tutukları zarfları gayet zarif bir şekilde kaldırıp kahveyi içerlerdi. Fincanlar iade olunurken saz kemençe taksimini tamamlayıp Karciğara geçerdi. Bundan sonra en önde 17-18 yaşında oyuncubaşı, arkasında boy ve yaşça daha küçük oyuncular saz takımının önüne dizilirdi. Son Karciğar nağmeleriyle köçekçelerin ilk parçası aralama olurdu.

Padişah saza günlük esvapla gelirdi. Kadın efendiler ve ikballer, giyimlerine pek dikkat ederlerdi. Saz takımının üniformaları yoktu. Ekseriya bedene beyaz ipekli gömlek ve üzerine de göğsü düğmesiz mintan giyerlerdi. Sekiz arşın kadar genişlikteki eteklerin ucu püsküllü ipek kaytanla büzülüp belden bağlanırdı. Avizelerin ve büyük yer şamdanlarının yaydığı ışığa o kıymetli mücevherlerin, sırmalı pullu entarilerin parıltıları da karışınca insan kendini nur âleminde zannederdi.

Siyah kumral, lepiska uzun saçları çözülüp omuzlarına serilmiş, genç, güzel rakkaseler, parmaklarındaki parıltılı zillerle döner dururlardı. Bu rüya âlemi devam ederken, kilerci kalfalar iki kulpundan tuttukları bir tepsi ile limonatalar getirirler. Limonatalar, padişaha, kapaklarına altından yapraklı murassa bir gül konmuş billûr bardaklarla, kilerci usta tarafından sunulurdu. Diğer kilerciler de sıra ile haremlerine dağıtırlardı. Biraz sonra da padişaha altın, kadın efendilere ve ikballere de yuvarlak gümüş tepsilerle turfanda meyvalar gelirdi. Bu meyvalar yaprak şeklinde tabaklarda verilirdi. Tepsilerin kenarında nemli tülbent bulunurdu.

Meyva yenince, haremleriyle görüşüp uygun kelimelerle onları taltif eden padişah, sonra sazendelere ve oyuncubaşıya takdir ve memnuniyetlerini beyan eder. İhsanını da hazinedarlardan biriyle gönderir, cemiyet dağılır, herkes yerine giderdi.

Bazı Avrupalı müelliflerin iddiası aksine dışarıdan Harem'e gizlice girmenin imkânı yoktu. Bir kere dışarıdan Harem'in olduğu yere ulaşabilmek için kara tarafından üç yüksek duvarı, üç büyük kapıyı, deniz tarafından ise bir sürü köşkleri ve Has Bahçe'yi aşmak lâzımgelirdi. Kapıları bir sürü nöbetçiler, sahillerini bostancılar bekler Sarayı ve Harem'i herkesten ve her şeyden korurlardı. Bu şartlar altında Harem'e kadar sokulmak, içeride olup bitenleri gözetlemek, Harem'de yaşıyanlarla birtakım münasebetler kurmak mümkün değildi.

SAZ ÇALAN CARİYELER — Padişahların ekserisi musikiye çok meraklıydı. Resimde cariyelerden kurulmuş bir saz takımı görülmektedir.

Burada haklı olarak okuyucularımızın hatırına bir soru gelebilir. Harem'de bine yakın genç, ihtiyar yüzlerce cariye yaşamakta idi. Bazan bu yüzlerce güzel kadının cıvıl cıvıl doldurduğu koca Harem'in başında titrek, ihtiyar bir hükümdar bulunurdu. Böyle vaziyetlerde bu genç kadınların hayatları acaba nasıl geçerdi ?.. Bunlar hakkında türlü türlü söylentiler vardır.

Padişahlar, Topkapı Sarayı'nda, Has Bahçe'de, yahut da bunun dışındaki eğlence, mesire yerlerinde halvetler yaparlardı. Padişahın kadınları ve çocukları ile yaptığı halvete «Muhtasar halvet» denirdi. Umum Harem halkının katıldığı halvet ise çok neşeli ve eğlenceli olurdu.

Has Bahçe'de halvet olacağını padişah fermanla veziriâzam ve enderun ağalarına haber verir, üçüncü avlu tamamen boşalır, bahçenin görülebilecek yerleri halvet bezleri ile örtülürdü. Bahçeye ise kadınların ve cariyelerin dolaşacağı yollar üzerine ve etrafına çadırlar kurulur, âdate kapalı sokaklar meydana getirilirdi.

Bunlardan başka kadınların oturacağı oynıyacağı, eğleneceği, yemek yiyeceği çadırlar da kurulurdu. Çadırların içine Harem'den süslü ve işlemeli yastıklar, minderler, kapılar için de perdeler getirilirdi.

SEYYAR EĞLENCE ŞEHRİ !..

Büyük gezintilerde ve göçlerde ise, bu çadırlar ve haymeler kâfi gelmiyor, Mehterhaneden çadırlar alınıp götürülüyordu. III. Selim'in haremi, 1798 yılında Sadabad'a eğlenmeğe gitmişlerdi. O zaman Mehterhaneden : Bir tane mükemmel oba, 3 takım mükemmel ve üstleri nakışlı çerke ; 50 tane karışık halvet-i hümayun sokağı, 57 tane çadır tozluğu, 47 yastık, 39 minder, 25 perde, 11 adet birbirine dikilmiş oda alınmış, Sadabad'a götürülerek kurulmuştu. Âdeta bir seyyar eğlence şehri meydana getirilmişti.

Çadırlar, birbirleriyle halvet sokakları ile bağlanırlar, kadınlar ve cariyeler, serbestçe sokaklarda yürüyebilirler, bir çadırdan diğerine hiç kimseye görünmeden gidebilirlerdi. Dışlarında yeşil renkli çadırların ağaçlar, çiçekler ve yeşillikler arasına kurulması oraya yepyeni, ve yeşillere bürünmüş ufacık bir kasabanın kuruluşunu andırır, bu yeşil, kısacık sokakları, obaları ile yanlarından geçenlere ve uzaklardan seyredenlere ferahlık ve neşe verirdi. Bilhassa geceleyin bunların içine ve yanlarına asılan fenerler, fanuslar, çadırların güzelliğini bir kat daha artırırdı. Sanki gök yeşile boyanmış, ayıyla yıldızlarıyla yere inmiş gibi olurdu. Geçe gündüz sazlar çalınır, şarkılar söylenir, çiçekler arasında oynıyan, salıncaklarda sallanan cariyelerin kahkahaları etrafı sarardı.

İşte III. Ahmet ve damadı İbrahim Paşa, lâle safalarını Saadabad'ta böyle bir dekor içinde yaparlardı. Çalgılar çalınır, şarkılar söylenir, kaplumbağalar, sırtlarında yakılan mumlarla renkli lâlelerin arasında dolaşarak bu âlemin neşesini kırmızı, sarı ve mavi gölgeleriyle daha çok süslerlerdi.

Kadınlar, göçlerde - Topkapı Sarayı'ndan başka bir yere gitmeğe denir - mesirelere gidişte iyi kapatılmış arabalara binerlerdi. Bu gidiş ve gelişte Harem halkına siyah hadım ağaları nezaret ederdi. Cariyeler, Darüssaade ağasından izin almadan bir tarafa gidemezlerdi. Göçlerde, halvetlerde ; kim olursa olsun, erkeklerin Harem kadınlarını seyretmesi yasaktı. Bu yasağa

Osmanlı Haremi'nde Kızlar Ağası.

dikkat etmiyenler, kadınları seyre kalkarlar ve bu esnada yakalanırlarsa cezaları ölüm olurdu.

Haremde yaşıyan kadınlarla en çok münasebetleri olan erkek siyah hadım ağaları, sonra da cüceler ile dilsizlerdi. Siyah hadım ağaları sık sık doktorlar tarafından muayene edilirlerdi. Bunların hakikaten hadım olup olmadıklarına dikkat edilirdi.

Bu kadar sıkı kontrollara rağmen zaman zaman Harem'de bazı çapkınlıkların meydana çıktığı anlaşılmaktadır.

ERKEK GÖRDÜK !..

Meselâ II. Süleyman hastalıklı bir adamdı. Kadınlarla alâkası yoktu. Bunu fırsat bilen cariyeler, geceleri Harem'de nöbet tutan hadım ağalarıyla düşüp kalkmağa, türlü rezaletler yapmağa başlamışlardı. Veliaht olan II. Ahmet, bunu cariyelerinden haber almış ve çok canı sıkılmıştı.

II. Ahmet, padişah olur olmaz, harem ağalarının akşamdan sonra Harem'e girmelerini yasak etmişti. Buna hadım ağalar da, onlarla münasebette bulunan cariyeler de çok içerlemişlerdi. Cariyeler siyahi hadım ağaları ile söz birliği ettiler. Geceleri cariyeler :

— Koca gördük ! Yani, erkek gördük !..

Diye bağıracaklar, hadım ağaları da bahçeye koşacaklar ve bu suretle birbirlerini göreceklerdi. Planlarını muvaffakıyetle tatbik ettiler. Fakat bir gece yine cariyeler dairesinden, kadınların :

— Koca gördük !

Diye bağrıştığı duyuldu. Bunun üzerine siyah hadım ağaları derhal kılıçlarını çektiler, Harem bahçesine daldılar. Tesadüfen o gece bostancılardan birisinin canı erik istemiş, erik ağaçlarından birisinin dallarına çıkmış, zevkle ve iştiha ile yemeğe başlamış. İşte bu sırada cariyelerin feryadı duyulmuş, bunu elleri kılıçlı siyah hadım ağalarının Harem bahçesine gelmesi takip etmiş. Hadım ağaları, yalancıktan etrafı araştırırken, bostancıyı ağaç üzerinde görmüşler, sille tokat ağaçtan aşağı indirerek doğruca Darüssaade ağasının yanına götürmüşler.

(Devamı gelecek sayıda)

DÜNYADA İLK OLARAK

Radyo ile Emir Alan Köpek

Norveçli bir köpek terbiyecisi olan Finn Faye Lund, polis köpeklerinin radyo ile teçhiz edildikleri takdirde daha faydalı olacaklarını düşünmüş. Üç yaşındaki köpeği Bara'yı çalıştırmağa başlamış. Köpeğin sırtına bir alıcı radyo cihazı yerleştirmiş, kendisindeki küçük bir verici ile de istediği şeyleri köpeğine yaptırmaya başlamış. Şimdi Bara, görünmiyen sahibinden aldığı radyo emirleriyle koşuyor, mânialardan atlıyor, ayak izlerini takibediyor...

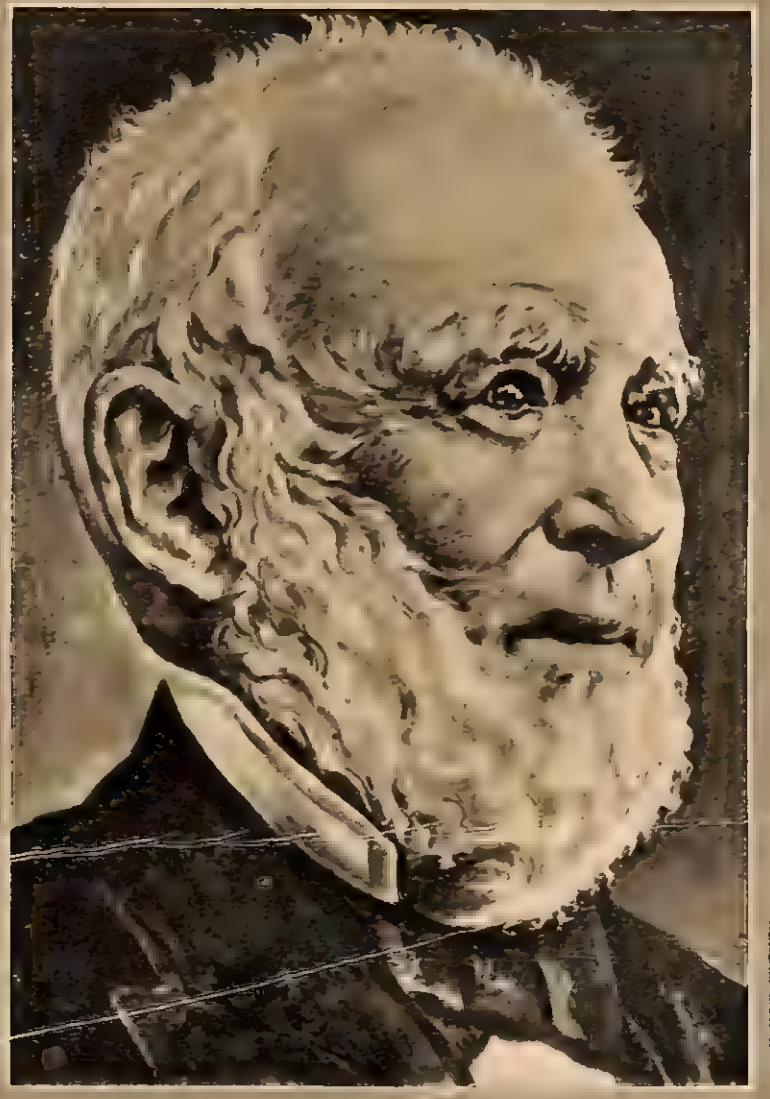

İKİNCİ YÜZYILA GİRERKEN

YÜZÜNCÜ YIL
İTİMAT
1858 1958
SQUIBB

Squibb tıp âleminin ilâç imalâtçılığında yüzüncü yılını tamamlamış bulunuyor. Amerikan ordusunun, o zaman, başka hiç bir yerden temin edemediği Standart ilâç ihtiyacını karşılamak üzere, 1858 de Dr. Edward Robinson Squibb, Brooklyn'de ilk laboratuvarını kurmuş bulunuyordu. Başlangıçta kullanılan malzemenin itina ile seçilip imalâta verildiğini - tecanüs, safiyet ve müessiriyet bakımından - sıkı kontroldan geçirildiğini, her etiketin üzerine imzasını vazetmek suretile teyid ediyordu.

Dr. Squibb'in vazettiği imalât kontrolleri usulü, o gündenberi yüksek kaliteli ilâç imalâtının ayrılmaz bir rüknü haline gelmiş bulunmaktadır.

Dr. Squibb'in ilk olarak muvaffakiyetle ortaya çıkardığı saf anastezi eteri inandığı iş felsefesile üstün imalât ölçülerinin güzel bir nümunesini teşkil ediyordu. Arkadaşlarına her zaman bir işin başlıca temel taşlarının itimat, şeref ve hayaiyetten terekküp ettiğini söylerdi.

Uzun yıllar boyunca yapılan dikkatli ve devamlı araştırmalar bugünün doktorlarına yeni bir çok mücadele silâhları kazandırmış bulunmaktadır. Bu arada Amniotin, Intocostrin, Raudixin, Nycostatin, Florinef ve şimdi de Vesprin ve Kenakort gibi bir kaç esaslı maddeden bahsetmeden geçemiyeceğiz.

İkinci Yüzyıla büyük bir samimiyetle, tıbbın ihtiyaçlarına kendimizi vakfetmek kararı ile giriyoruz. Tıbbın en büyük emeli olan hastanın tedavisi keyfiyetinin, bir ilâç imalâtçısı olarak bizim de ana gayemiz olduğunu burada açıkça belirtmek isteriz.

E. R. SQUIBB & Sons. A. O. — Levent, İstanbul

REKLAM MORAN

DONMUŞ DENİZ

— 10 —

YAZAN: WILKIE COLLINS
ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

KENDİ dertlerinden ve endişelerinden başka mevzular hakkında yazılmış yazılar okumak zamanı, yalnız kalmış bu iki bayan için çoktan geçmiş bulunuyordu. Şimdi, onlar için ümit süratle kaybolurken, Wanderer'le Sea-Mew hakkında en son haberler iki yıllık eski haberlerden ibaret kalırsa, korkunç Kutup Denizlerindeki tehlikeler, keşifler, kayıplar ve kurtarışlardan başka ne okuyabilir, ne düşünebilirlerdi?

Bayan Crayford istemiye istemiye kitabı bir kenara koyup piyanosunun başına gitti. Piyanonun üstünde Mozart'ın «Air in A with Variations» açık duruyordu. Bu sevimli melodileri, bu sadelik içinde güzel, bu iddiasız fakat rakipsiz sanat eserlerini birbiri ardı sıra çalmaya başladı. Klara'nın pek sevdiği Dokuzuncu Variyasiyon'un sonuna gelmiştiki, durup bahçeye doğru baktı, ve:

— Burada duroyım mı?

Diye sordu. Hiçbir cevap yok. Yoksa Klara, gecenin bu munis güzelliğiyle hemahenk olan sevdiği müziği işitemiyecek kadar uzağa mı gitmişti? Bayan Crayford kalkıp pencereden baktı.

Hayır! Uzaklaşmamıştı. İşte, beyazlara bürünmüş olan cisim, çimenlerin üzerinde, yüzü eve dönük olarak orada duruyordu. Belli ki sakin denizi seyrediyordu.

Bayan Crayford bahçeye çıkarak pencerenin önündeki yola kadar ilerleyip:

— Klara!

Diye seslendi. Yine cevap yok. Beyaz cisim, bulunduğu yerde hâlâ hareketsiz duruyordu.

Canı sıkılmış olmasına rağmen hiçbir telâş eseri göstermiyen Bayan Crayford odaya döndü. Tecrübe, hâdisenin mahiyetini ona anlatmıştı. Derhal hizmetçileri çağırarak kendilerine seslenınceye kadar, misafir odasında beklemelerini tembih etti. Bunu yaptıktan sonra bahçeye döndü ve çimenlikteki esrarengiz cisme yaklaştı.

Mezara girmiş gibi ölü, dokunmaya karşı hissiz, seslenmeğe karşı sessiz, taş gibi hareketsiz, taş gibi soğuk... Klara, ay ışığı altındaki çimenlikte durmuş, denize doğru bakıyor. Bayan Crayford, büyük bir sabırla yanında duruyor ve geleceğini tecrübe ile bildiği değişikliği bekliyor. Bu hâdise, bazılarına göre Katalepsy, bazılarına göre de Hysteri'dir. Adına ne denilirse denilsin bu gibi hallerde mutlaka bir fasıla olacak ve sonunda mutlaka bir değişiklik gelecek.

İşte bu değişiklik gelmeğe bile başladı. Gözlerde henüz bir değişiklik yok; onlar hâlâ apaçık, bir noktaya dikilmiş ve camlaşmış. İlk kımıldanış, ellerin hareketi oldu. Vücudunun iki tarafından yavaş yavaş yukarıya doğru kalktı ve karanlıkta bir şeyler arıyan bir kimsenin elleri gibi, havada hareketler yapmaya başladı. İkinci bir fasıla... Derken hareket, dudaklarına sirayet etti; bunlar açıldı ve titredi. Aradan birkaç dakika daha geçtikten sonra bu açık dudaklar arasından kelimeler tane tane, uykuda konuşuyormuş gibi, dökülmeye başladı.

Bayan Crayford dönüp eve baktı. Hizmetçilerin tecessüsünden şüpheleniyordu. Tecrübe ile biliyordu ki bunlarda, kendilerine ait olmasa bile, herşeyi öğrenmek merakı vardır. Klara, kendine gelmeden önce konuşmaya başlayınca söylenilenleri işitmemeleri için hizmetçilerin bahçeye çıkmamış olmaları lâzımdı. Fakat hayır, hizmetçiler pencerenin önünde, yardıma çağırılmaya hazır bir vaziyette bekleşiyorlardı.

Bayan Crayford, bir kere daha Klara'ya dönerek, dudaklarından bu sefer daha çabuk fakat tane tane dökülen kelimeleri dinlemeye başladı. Klara şöyle söyleniyordu:

— Frank! Frank! Frank! Arkada kalma. Richard Wardour'a inanma. Dayanabildiğin müddetçe öteki adamlardan ayrılma, Frank!

(Donmuş Deniz'in ıssızlığı içinde Crayford'un veda ihtarını Klara burada, İngiltere'deki evinin bahçesinde aynen tekrar ediyordu!)

Bir lâhza sustu. Bu bir lâhzalık sükût içinde ise gördüğü manzara değişmişti. Şimdi onu, buzdağının üzerinde, dünyadaki düşmanlarının en zaliminin eline terkedilmiş bir halde görüyordu. İşte, buzdağı, siyah suların üstünde yavaş yavaş kayarak yürüyor:

— Uyan, Frank! Uyan ve kendini müdafaa et! Richard Wardour seni sevdiğimi biliyor. Richard Wardour'un intikamı, hayatına son verecek! Uyan, Frank, uyan! Ölüme doğru kayıp gidiyorsun!

Kısık bir korku sayhası çıkarır:

— Kayıp gidiyor! Kayıp gidiyor! Ölüme doğru kayıp gidiyor!

Camlaşmış gözleri birdenbire yumuşar ve sonra kapanır. Bütün vücudundan uzun bir titreme geçer. Yüzündeki ölüm soğukluğu kaybolur ve tekrar aynı soluk renk yüzünü istilâ eder. Eli ayağı artık tutmaz olur ve Bayan Crayford'un kucağına düşer.

Yardım davetine koşan hizmetçiler onu kucaklayıp eve götürürler ve yatağına yatırırlar. Aradan bir saat geçtikten sonra gözleri açılır. Yatağının yanına oturan arkadaşlarına Klara, yorgun bir sesle, şunları söyler:

— Korkunç bir rüya gördüm. Yoksa hastalandım mı ben, Lucy? Kendimi o kadar yorgun hissediyorum ki.

Bunları söylerken bile ani bir uyku, üzerine çöker. Tıpkı oyuncaklariyle oynarken birdenbire çocuklara musallat olan neviden bir uyku... Herşey sona ermiş, artık dikkat ve ihtimama lüzum kalmamış olmasına rağmen Bayan Crayford bir türlü odasına çekilmek istemiyerek Klara'nın karyolasının başından ayrılamıyordu.

Başka zamanlarda, Klara'nın bu çeşit uykuları esnasında söylediği sözler üzerinde pek durmaz, bunları çarçabuk zihninden çıkarırdı. Fakat bu sefer bunları bir türlü çıkarmak mümkün olmuyordu. Klara'nın bu uykuları hakkında doktorların vaktiyle söylediklerini şimdi hatırlamıya başlamıştı: «Sevgilisinin kayboluşu ile Kutup Denizlerinde geçen kazalar, tehlikeler, çekilen sıkıntılar ve kurtuluşlar hakkında okudukları, dimağında birbirine karışmaktadır. En hayret verici sözleri ve hareketleri bile bu sebebe dayanmakta ve ancak bu suretle izah edilebilmektedir.»

İşte, doktorlar böyle söylüyorlardı, şimdiye kadar da Bayan Crayford bu hâdiseleri böyle biliyordu. Fakat bu gece kızın söylemiş olduğu şeyler, peygamberane bir kehanet gibi kulaklarında çınlıyor ve bunları bir türlü unutamıyordu. Ancak bu gecedir ki Bayan Crayford kendi kendine şu suali soruyordu:

— Acaba Klara, kaybetmiş olduğumuz sevgililerimizle o ıssız Kuzeyde ruhan beraber midir? Acaba insan, Donmuş Deniz'in ıssızlıkları içinde yaşıyan ve ölenlerin rüyalarını görmek imkânına malik midir?

Bölüm XIV

Gece geçti.

Öğle üstü güneşinin parlak ışıkları altında bahçenin manzarası cidden şairane idi. Hayat ve hareketten haber veren neşeli sesler, villânın her tarafından işitiliyordu. En yakın bahçelerden birinde oyun oynıyan çocukların sesleri geliyordu. Villânın arka tarafındaki yoldan, arada sırada geçen yük ve binek arabalarının tekerlek sesleri yükseliyordu. Daha ilerdeki mavi denizde, ada ile kara arasından geçen deniz vasıtalarının makine gürültüleri ve kürek şapırtıları geliyordu. Ağaç dallarında kuşlar cıvıldaşıyorlardı. Evin içindeki hizmetçiler de işleri görürken anlatılan bir hikâyeye veya bir hâdiseye karşı kahkahalarla gülüyorlardı. Hulâsa, çok canlı ve neşeli bir gündü.

İki bayan evden dışarı çıkmışlar, çiçekler ve ağaçlar arasında gezdikten sonra bahçe kerevetlerinden birinin üstünde istirahate koyulmuşlardı.

Günün güzelliğine dair aralarında birkaç cümle konuşmuşlar sonra susmuşlardı. Klara, gördüğü rüyanın tesirinden hâlâ kendini kurtarmışa benzemiyordu. Daha fenası, hakikatin ta kendisi olduğuna inanmış, Frank'ı sağ ve salim görmek hususunda beslediği zayıf ümit de mahvolmuştu.

Tam bir saat birbirleriyle tek bir kelime konuşmadan bahçe kanapesinde oturup her biri kendi âlemine dalmıştı ki villânın kapı zili çaldı.

İkisi de irkildiler. İkisi de bu zilin ne olduğunu biliyorlardı. Bu saatte postacı onlara Londra gazetelerini getirirdi. Bundan önceki günlerde de gazetelerin kuşaklarını yüzlerce defa tehalükle yırtmışlar, aynı sütunu ümit ve ümitsizlikle karışık mütecessis nazarlarla gözden geçirmişlerdi! İşte bugün

— Frank! Frank! Frank! Arkada kalma. Richard Wardour'a inanma. Dayanabildiğin müddetçe öteki adamlardan ayrılma, Frank!

de, başka günlerde olduğu gibi ve gelecek günlerde de olacağı gibi hizmetçi, Lucy'nin ve Klara'nın gazetelerini getirip kendilerine verdi.

Bayan Crayford, her zamanki gibi, gazetesinin kuşağını sıyırıp attı. Klara ise, kendi gazetesini açmadan, kanapenin üstüne bıraktı.

Bayan Crayford, daima yaptığı gibi, dış haberler sütununu arayıp buldu. Gözleri daha ilk satırlara ilişmişti ki büyük bir sevinç sayhası kopardı. Gazete, titreyen ellerinden yere düştü, Klara'nın kolundan tutarak :

— Ah sevgili Klara'cığım, Klara'cığım ! Nihayet onlara dair bir haber !

Klara, hiç cevap vermeden, görünüşünde ve tavırlarında hiçbir değişiklik olmadan eğilip gazeteyi aldı ve sütunun büyük harfli başlığını okudu :

KUTUP SEFERİ HEYETİ.

Durdu ve Bayan Crayford'un yüzüne baktı :

— Yüksek sesle okursam dinlemeğe tahammül edebilecek misin :

Bayan Crayford kelimelerle cevap veremiyecek kadar heyecanlı idi. Devam işareti verdi.

Klara, büyük başlıklı fıkrayı şöylece okumaya başladı :

Newfoundland'daki St. John'dan şu haberi aldık :

Balina avlamakta olan Blythewood adındaki gemi, Davis Boğazı'nda Seferî Heyete mensup sağ kalan subay ve mürettebata rastlamıştır. Öğrenildiğine göre, Heyetten birçok ölenler ve kaybolanlar vardır. Kurtulanlar hakkında balıkçı gemisi efradı tarafından hazırlanmış olan listenin tam mânasiyle doğruluğu iddia edilemez. Zira balıkçılar hareket için acele etmekte idiler. Aynı zamanda kurtulanlar, öyle mufassal malûmat verecek halde değildiler. Gelecek posta ile daha mufassal bilgi verileceğini ümit ederiz.»

Bu haberi, kurtulanların bir listesi takibediyordu. Liste, rütbe sırasiyle subaylardan başlıyordu. Listeyi ikisi birlikte okudu. İlk isim, Kaptan Helding idi. İkincisi, Teğmen Crayford.

Bayan Crayford sevincinden çıldıracak bir hale gelmişti. Bir lâhza süren sevinç ânını geçirdikten sonra kolunu Klara'nın boynuna dolayarak :

— Oh benim sevgilim ! diye mırıldandı, sen de benim gibi mesut musun ? Orada Frank'ın adı var mı ? Gözlerim yaşla dolu. Benim yerime sen oku. Ben kendim okuyamıyacağım.

Klara sakin ve mütevekkil bir sesle cevap verdi :

— Kocanın adına kadar okudum. Alt tarafını okumaya lüzum görmem.

Bayan Crayford gözlerindeki yaşları silerek kendini topladı ve gazeteyi gözden geçirmeye başladı.

Kurtulanlar arasında Frank'ın adı yoktu. «Ölü veya kayıp» başlığını taşıyan listedeki ilk isimler şunlardı :

Francis Aldersley.

Richard Wardour.

Bayan Crayford hiçbir söz söylemeden, yeis ve ıstırap içinde, Klara'ya baktı. Acaba bu feci habere dayanabilecek kuvveti var mıydı ? Evet, vardı. Tabiî olmıyan bir teslimiyetle buna tahammül etti. Mütevekkil bir eda ile :

— Ben buna zaten hazırlanmıştım, dedi, dün gece onları görmedim mi ? Richard Wardour hakikati keşfetti. Frank da, bunu hayatiyle ödedi. Bunda kabahatli olan benim, yalnız ben.

Titremeğe başladı, elini kalbinin üzerine koydu :

— Uzun müddet ayrı kalmıyacağız, Lucy; ben ona gideceğim. Çünkü onun bana geleceği yok.

(Devamı gelecek sayıda)

Zarif Hanımların tercih ettiği kolonya

FREDO KOLONYASI
limon, portakal ve bir çok güzel kokulu çiçeklerden, TABİİ ESANSLARDAN İMÂL EDİLMİŞTİR. Fevkalâde bir rayihası vardır.

YÜKSEK DERECESİ sayesinde ideal bir dezenfektan olup, friksyonlarda, çarpıntı, baygınlık hallerinde çok müessirdir.

FREDO
KOLONYASI

Hekimler bu turşudan istediğiniz miktarda yemenize müsaade edebiliyorlar.
Çünkü, **TAMEK**'in hususî formülü ile hazırlanan nefis Hıyar ve Biber turşuları bugüne kadar tanıdığımız ve umumiyetle sıhhate muzir turşulardan tamamen farklı bir hususiyet taşımaktadır.

Yalnız Sofrada değil, Her zaman Yenebilecek Makbul bir Çerez.

TAMEK KONSERVELERİ

Daima En Üstün

JET REKLÂM-GALİP

Parisli manken Simone Bicheron
Curd Jürgens'in dördüncü karısı...
Daha önce üç defa evlenip boşanan yakışıklı
Alman aktörünün saadeti
bakalım devam edebilecek mi ?

Jürg

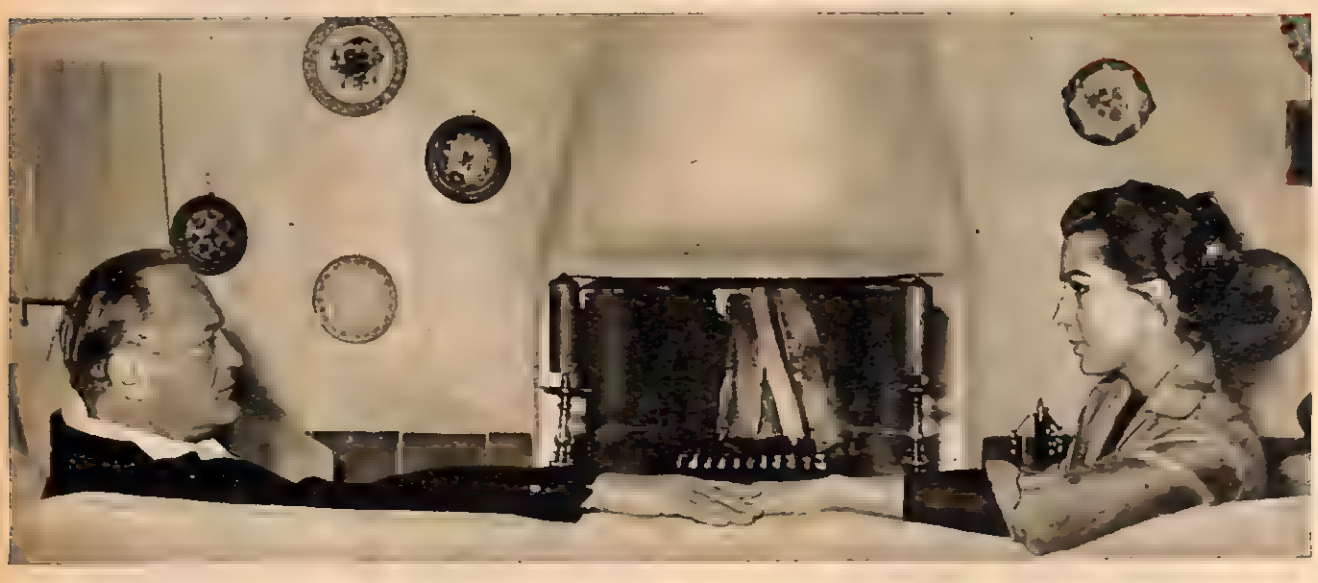

BİRKAÇ ay önce Curd Jürgens İstanbul'dan geçerken, iri gözlü, esmer, cazibeli bir genç kadınla beraberdi. Yakışıklı aktörün etrafını saran gazeteciler Jürgens'in yol arkadaşının Simone Bicheron adında Parisli bir manken olduğunu öğrendiler. Simon Bicheron ve Jürgens beraberce aktörün son filmi olan «Altıncı Saadet Hanı» nın dış sahnelerini çevirmek üzere Hong Kong'a gidiyorlardı. İlk defa 1957 Venedik Milletlerarası Film Festivalinde tanışmışlardı. Yakışıklı Alman aktörü, Venedik'e «Acı Zafer» ve «Göze göz» filmlerinin gösterilişinde hazır bulunmak üzere gelmişti. Genç kadın ise tesadüfen orada bulunmakta idi. O zamandan bu yana Jürgens-Bicheron çifti, Paris'te, Roma'da, Münih'te, Atina'da, her yerde beraber görüldü. Simone'un yakında dört numaralı Madame Jürgens olacağı tahmin ediliyordu. Jürgens daha önce üç defa evlenmişti. Birinci eşi Alman Lulu Basler, ikinci Avusturyalı Judith Holzmeister, üçüncüsü ise Macar asıllı aktris Eva Bartok'tu... Bu izdivaç hayli fırtınalı geçmiş, bir ara gazetelerin dedikodu sütunlarını işgal etmişti. Derken, beklenen haber geldi. Jürgens son filmini çevirdiği Almanya'nın ufak bir şehrinde sadece şahitlerin iştirak ettikleri basit bir merasimle dördüncü izdivacını yaptı.

Yıldız Asfaltında, KALORİFERLİ
Apartman Dairelerinden biri ile

bu şahane manzara
sizin olabilir!

Türkiye İmar Bankasında açtıracağınız en az 200 liralık bir hesap, size şehrin her tarafına yakın Yıldız Asfaltında, bu KALORİFERLİ Apartman Dairelerinden birini kazandırabilir. Ayrıca İç Erenköy'de Arsalar ve zengin Para İkramiyeleri.

30 uncu YILDÖNÜMÜ münasebetiyle
her hesap açtırana:
CAZİP HEDİYELER

Türkiye İMAR BANKASI

AŞİREFENDİ : Büyük Postahane arkası
SİRKECİ : Asmaaltı Kahve karşısı
GALATA : Yüksekkaldırım başında
ELMADAĞ : Divan Oteli karşısı
KADIKÖY : Sebze Hali karşısı
SARIYER : Köprübaşı
ÇAPA : Fındıkzade
HASANPAŞA : Kadıköy

ensler MESUT

MODERN GÖÇEBE — Jürgensler Münih yakınlarındaki Neuhaus'da ufak bir şatoya yerleşmişler. Ama, burada sadece tatil günlerini geçirecekler. Aslında hayatları göçebelikten farksızdır. Her yeni angajman Jürgens ve eşini dünyanın başka köşesine göç ettirecek,

KAPALIÇARŞI'DA — «Hayat» objektifi Jürgens'leri Kapalıçarşı'da yakalamıştı. O zamanlar daha evlenmemişlerdi. Fakat şu samimi enstantane böyle bir neticeyi aylarca evvel müjdeliyordu.

«BAYAN JURGENS OLMAK KÂFİ» — Akşamları Curd Jürgens, karısına çalışma gününün hikâyesini ve yeni pojelerini anlatır. Simone da bir zamanlar aktris olmayı hayal ettiğini söylemektedir. Fakat eski Paris'li manken şimdi «Madame Jürgens olarak tanınmam kâfi» diyor... Jürgens'ler izdivaçlarının şu ilk günlerinde evlerinde ve gittikleri her yerde gayet mesut görünüyorlar.

MİLLETLERARASI BİR AKTÖR — Curd Jürgens son iki yıl içinde dünyanın en faal aktörlerinden biri olarak dikkati üzerine çekmektedir. Rol aldığı filimlere yetişebilmek için Jürgens Hollywood - Almanya - Fransa ve İtalya arasında mekik dokumaktadır. İki haftaya kadar da Hong Kong'a gidecek, orada İngiliz J. Arthur Rank firması hesabına yeni bir filim çevirecektir. Evinde kalabildiği günler hemen hemen pek nadirdir. Fakat Jürgens bu günlerin kıymetini gayet iyi bilir.

JURGENS'LER TATİLDE — Yukarıdaki resimler Jürgens'leri bir tatil gününde tesbit ediyor. Aktör sabahleyin erken kalkar, balkona çıkıp biraz güneş banyosu yapar. Öğleden sonra, kapılarında bekliyen beyaz otomobilleri ile gezmeye çıkacaklardır. Buna mukabil geceleri ekseriya evde kalmayı tercih ederler.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Eskişehir'den Bay Salih Maviş'e :

Okuyucularımızı aydınlatacak şekilde isimlerin manâsını verebilmek için iyi bir tetkik yapmak zorundayız. Bu yüzden cevaplar gecikmektedir. Fakat sizin sorduğunuz Fermani ismine 74. sayıda cevap verilmiştir. Lise, garp dillerinde 9 ile 11. sınıflar arasındaki tahsil devresini yapan okula verilmiş bir isimdir. Biz de aynen kabul etmiş bulunuyoruz.

■

Samsun'dan Bay Hamit Tokar'a :

Hayat mecmuası doğrudan doğruya siyasetle meşgul değildir. Olaylar hakkında bilgi verir. Esasen intişar etmiş olan resimleri orta sahifede kullanmıyoruz. İsminizin manâsı 43. sayıda Türkân ismi de 59. sayıda çıktı. Trafik kanunları, daha çok vasıta kullananlarla trafik memurlarını ilgilendiriyor. Yolcuların yürümiye taalluk eden kısımlarını bilmeleri kâfidir. Alâkanıza teşekkür ederiz.

■

Adana'dan Bay Selâhattin Erzi'ye :

Beşiktaş kulübü, 1908 yılında «Beşiktaş Osmanlı Jimnastik Kulübü» adı altında kurulmuştur. 1909 tarihinde de Osmanlı kelimesi kaldırılmış ve cemiyetler kanununa uygun bir spor kulübü mahiyetini almıştır. 24. sayımızda Beşiktaş onbirinin tablo halinde resmi verildi.

■

Demirci'den Bay Mazhar Coşkun'a :

Dinimizde gece tırnak kesmenin günah olduğu doğru değildir. Ancak eski devirde, kifayetsiz ışık altında insanın elini kesebileceği ve kesilen tırnakların öteye beriye sıçrıyacağı için böyle bir korku ile gece tırnak kesmenin önüne geçilmek istenmiştir. Resme istidadınız varsa resim üzerinde devamlı surette çalışınız.

Giresun'dan M. Sayın'a :

Türk ve dünya meşhurları ansiklopedisinin 5. sayısına kadar İsmet Paşanın adının çıkmamış olduğunu yazıyorsunuz. Ansiklopediler isimleri alfabe sırasına göre verirler. «İ» harfinde aramanız lâzım.

■

İstanbul'dan Bay Şimşek Akverdi'ye :

1.60 pek kısa bir boy sayılmaz. 19 yaşınızda olduğunuza göre daha dört, beş santim olsun uzarsınız. Kısalık ve uzunluk bir yaradılış meselesidir. İyi gıda alınız, denize giriniz.

■

Rumelikavağı'ndan Bay Nizar Yazıcı'ya :

İsminizin manâsı kendi sütunlarında çıkacaktır. Bahsettiğiniz besteci ve okuyucumuzun röportajı 108. sayıda çıktı. Kendisine mektup la müracaat edip istediklerinizi sorabilirsiniz.

■

Foça'dan Bay Salih Üçan'a :

16 yaşında bir erkek çocuğun 1.55, 1.65 santim boyunda olması idealdir. Kilo da bu boya göre 50-60 arasında değişir. Bu yaşta umumiyetle boya çekildiği için, çocuklar biraz zayıf olurlar. Bir çocuğun tabii güzeliğe malik olması için yapılacak bir şey yoktur. Yalnız sıhhat, ârızasız büyüme, temizlik ve bakım suretiyle cilt güzelliği temin edilebilir. Normalin üstünde bir ses güzeliği Allah vergisidir. Fuzuli'nin 1494 de doğduğu sanılmaktadır. Ömrü Bağdat, Kerbelâ ve Hille arasında geçmiş, 11 ocak 1556 da ölmüştür.

■

Koşuyolu'ndan Bay Sabri Karaahmet'e :

Elimizde okuyucularımızdan gelen pek çok mektup var. Bunları bir sıraya koyarak cevaplandırdığımız için cevaplar geç kalmaktadır. Şimdi ağustos ayında gelen mektuplara cevap veriyoruz. Reklâm bir haber verme işidir. Şüphesiz çok faydalıdır. Fakat rakamlarda mübalâğa yapılması ancak onu yaptıran ticarethaneyi ilgilendirecek bir şeydir.

İngiltere'nin Corsham Court şehrindeki Bath Akademisi'nde süsleme sanatları konusunda staj yapan Nevide Gökaydın, aynı şehirdeki bir ilkokulda açılan sergide Hayat mecmualariyle bir Türk köşesi yapmıştır. Yukarıda bu sergiyi, yanda da Gökaydın'ı şerefine tertiplenen kriket maçının oyuncuları arasında görüyorsunuz.

İstanbul'dan Y. Ali Ceng'e :

Gerek siz, gerek konuştuğunuz kız daha okul talebesisiniz. Böyle hislere kapılmamanız lâzım. Okumanıza engel olur. İkiniz de çok genç yaşta olduğunuz için birbirinize karşı takındığınız tavırlardan bir manâ çıkartmak mümkün olamaz. Daha karakter ve hisleriniz tam belirmemiştir.

■

Dörtyol'dan Bay Y. Tanın'a :

Mahkûm demek, hüküm giymiş suçlu demektir. Sevişip evlendiğiniz ve bir evlât sahibi olduğunuz karınızı sizden ayırmağa kimsenin hakkı yoktur. Hapishaneden bir gece kaçıp evlenmek ve aynı gece geri dönmek mümkün değildir. Böyle medeni nikâh olmaz. Hapishanede nikâh kıyılabilir. Bütün mahkemeler davanın şekline göre uzar veya bir iki celsede biter. Mahkemeler yurdumuzun her tarafında birdir.

İstanbul'dan Bay Fahri Salih'e :

Saçların ustura ile kazınmasından, kışa rastlamamak şartiyle, bir zarar geldiği görülmemiştir. Saçların daha kuvvetli çıkmaları bakımından ustura ile traşın saçlar için faydalı olduğu muhakkaktır.

■

Salihli'den Güldal Yıldırım'a :

Güzelik kraliçelerimizin resimlerinden bir koleksiyon yapma fikriniz hoş. Fakat tam bir koleksiyon elde etmek güçtür zannediyoruz.

109. sayımızın 15. sahifesindeki resim altında Büyük Atatürk'ün nâşının Sarayburnu'ndan Zafer torpitosuna konduğu yazılacakken bu, sehven, Dolmabahçe'den şeklinde gösterilmiştir. Okuyucularımızdan özür dileriz.

Yıldızınız diyor ki...

(28 KASIMDAN 7 ARALIK'A KADAR :) Önünüzdeki hafta muhitinizde cereyan edecek hâdiseleri merak ederseniz, her hafta doğduğunuz burcu bularak siz de kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Yıldızınız size geniş bir istikbal vaadediyor. Çalışma temponuzu daha hızlandırmalısınız. Bazı meseleler var ki bunların yakın zamanda halledilmesi lâzım. His hayatınız formunu buluyor. Sıhhatiniz normal.

YENGEÇ BURCU
22 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

His hayatınız tamamiyle bozulmuş görülüyor. Karşınızdakinin hareketlerine göre davranmalısınız. Maddi bakımdan normale doğru gideceksiniz. Hakkınızda yanlış kanaat sahibi olanlar bu fikirlerini değiştirecek.

TERAZİ BURCU
24 EYLÜL - 23 EKİM

Bazı sebeplerden ötürü canınız sıkılabilir. Bunlara fazla önem vermeyiniz. His hayatınız normalin altına doğru gidiyor. Çalışmalarınızı arttırırken dinlenmeye de zaman ayırmalısınız. Sıhhi durumunuz normal.

OĞLAK BURCU
22 ARALIK - 20 OCAK

Yakında işlerinizin gidişinde bazı bozukluklar olabilir. Bu sizi ümitsizliğe sevketmesin. Şahsi işleriniz şimdilik ikinci plânda kalmalıdır. Bir, iki güne kadar bir arkadaşınız size bazı itiraflarda bulunacaktır.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 20 MAYIS

Hassasiyet göstermekte haklı olduğunuz kısımlar var. Etrafınızdakileri daha iyi tanımalısınız. Pek yakında hoşunuza gidecek bir hâdise olabilir. Yalnızlıktan korkmayınız. Yakında yeni arkadaşlar edineceksiniz.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 23 AĞUSTOS

Yavaş yavaş eski günlerinize dönüyorsunuz. Tam mânasiyle normal hayata avdet ettiğiniz zaman daha randımanlı çalışmaya başlıyacaksınız. Kendisiyle alâkadar olduğunuz kimse henüz bunun farkında değil.

AKREP BURCU
24 EKİM - 22 KASIM

Bir haber alarak bugünkü durumunuzu değiştirebilirsiniz. Hakkınızda iyi şeyler düşünülüyor. Bir tesadüf sizin için iyi neticeler doğurabilir. Yakın zamana kadar alâkanızı çekmiyen biri birinci plâna çıkacaktır.

KOVA BURCU
21 OCAK - 18 ŞUBAT

Düşüncelerinize sizi iyi bir istikbale doğru götürüyor. Yalnız aceleci olmayınız. Aldığınız haber cidden büyük bir ümit demektir. Gelecek sizin için iyi şeyler hazırlıyor. Şimdilik çok çalışmaya ihtiyacınız var

İKİZLER BURCU
21 MAYIS - 21 HAZİRAN

Neticesini merak ettiğiniz problem kendiliğinden ortadan kalkabilir. Bazı noktaları üzerinde yanılıyorsunuz. Daha düşünceli ve normal bir hareket tarzı tatbik etmelisiniz. Sıhhi durumunuz bozulabilir. Dikkat...

BAŞAK BURCU
24 AĞUSTOS - 23 EYLÜL

Teşebbüse geçmenin zamanı gelmiş bulunuyor. Yakınlarınız sizden bu hareketi beklemektedir. Mesleki durumunuzda henüz bir değişiklik yok. Hafta sonunda bir tanıdığınızın vereceği partiye gidebilirsiniz.

YAY BURCU
23 KASIM - 21 ARALIK

Kabiliyetlerinizi unutmuş görülüyorsunuz. Halbuki bunlardan faydalanmasını bilmeniz lâzımdır. Sıhhi durumunuz kontrolsüz kalmışa benziyor. Şansınızı denemek için daha bir müddet beklemeniz lâzımdır.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

His hayatınız iyi günlere girmiş. Kendinizi hersamankinden daha iyi hissediyorsunuz. Bir arkadaşınıza karşı daha samimi ve açık davranmanız lâzım. Şahsi bir mesele yüzünden işleriniz aksayabilir, dikkat.

Büyük YILBAŞI Çekilişinde:

Kadıköy'de

16

APARTMAN

DAİRESİ

Erenköy'de

3 katlı inşaata müsait

32

ARSA

ve

400.000

LİRALIK

çeşitli para ikramiyeleri

Son para yatırma günü:

11 ARALIK

Bir kaç gün kaldı...

Bu zengin İkramiye Planı sizin de hayallerinizi hakikate çevirebilir. Siz de Yılbaşında bir yuva sahibi olabilirsiniz.

Bankamızda açtıracağınız 200 liralık bir hesap çekilişlere 2 kur'a numarası ile girmenizi sağlar. Ayrıca hesabınıza ilâve edeceğiniz her 100 lira size yeni bir kazanma şansı temin eder.

Yılın en büyük çekilişine katılabilmeniz için **bir kaç gün kaldı.** Birikmiş paranızı **derhal** bankamızdaki hesabınıza yatırmakla şansınıza yardım ediniz.

YAPI ve KREDİ BANKASI

2 Yüzlü Kedi

YAZAN GORDON YOUNG — ÇEVİREN ADNAN ERİM

— 11 —

"SALONA girdiğim zaman, etrafı tatlı bir müzik sesi dolduruyordu. Bleicher, piyano başındaydı. Fevkalâde çalıyordu. Gözlerimi etrafta gezdirdiğim vakit Kumandanın da orada olduğunu gördüm. Onun yanında Borchers duruyordu. İkisi de beni görünce nazik bir tavırla yanıma yaklaştılar. Elimi öptüler. Salonda, kısa boylu bir adam daha vardı. Onu da Teğmen Kayser diye takdim ettiler. Sonra Kumandan, müsaade isteyerek yanımızdan ayrıldı. Yatmıya gitti. Salonda dördümüz kaldık. Borchers, Bleicher ve Kayser beni ellerimden tutarak salondaki küçük barın başına götürdüler. Bol bol şampanyalar açıldı. Kadehlerimizi boşaltırken üçü de yüzüme hayran hayran bakmakta idiler...»

İşte böylece henüz otuz altı saat evvel müttefiklerin en sadık ajanı olan Mathilde Carré, şimdi Alman mukabil casusluk teşkilâtı şeflerinden Bleicher'in metresi bulunuyordu. Büyük ihanet, tamamen icra edilmişti...

■

Bundan sonra, birbirini kovalıyan günler, pek farklı geçmedi. Gidişat aynıydı. Gece, Bleicher'in koynunda geçen tatlı dakikalar... Sabahleyin, Alman subaylarıyla kahvaltı... Ondan sonra yeni vazifenin devamı. Müttefik ajanlarını birbiri arkasından kapana düşürüş! Tevkif edip hapishanelere yollayış! Akşam olunca yine villa'nın mükellef kabul salonunda şampanyaların patlaması...

İşte Kedi'nin yeni çehresi ve yeni mukaddes vazifesi!...

Acaba Kedi bunları yaparken, yüreği sızlamıyor, içinde derin bir pişmanlık duymuyor muydu?... Hissettiği şey sadece yeni vazifesinin heyecanı, sadist ruhunun tatmininden doğan bir iç ferahlığı mıydı?... Bütün bu suallerin cevabını ne yazık ki, kimse veremiyecek...

Şayet, bu çalışmalar esnasında Mathilde Carré, zerre kadar vicdan azabı hissettiyse ve bunu belli etmeden aldığı emirleri yerine getirmiye muvaffak olduysa, hiç şüphesiz fevkalâde bir artistlik kabiliyetine mâlik olduğunu teslim etmek lâzım gelir...

Düşmanla çalıştığı müddet zarfında, bütün Alman subaylariyle içti, güldü, eğlendi, flört etti. Bleicher'le otomobil gezmelerine gitti, Paris'in en lüks lokantalarında yemek yedi. Can ciğer arkadaşları tevkif edilirken, hapishanelerde çürürken ve hattâ işkenceler altında kıvranırken o güldü, şampanyalar devirdi!... Hattâ, daha ikinci gün, Bleicher'i Gobelins Caddesi'ndeki evine davet ederek, annesi ve babası ile beraber yemek yedirdi. Ve hattâ, bu yemek esnasında, Bleicher aşka gelip, hepsine bir propaganda nutku çekti!... Birinci Dünya Harbi'nde İngilizlere nasıl esir düştüğünü, ne acı işkencelere mâruz kaldığını, halbuki Fransızların efendi bir millet olduğunu balландıra balландıra anlattı. Sonra kültür sahasında iki ileri memleket olan Fransa ve Almanya'nın işbirliği yapmakla ne kadar isabetli bir karara varıldığından dem vurup bol bol attı tuttu...

Yemekten sonra Kedi ile Bleicher beraberce evden çıktılar. Daha tevkifler bitmemişti. Deux Ponts Caddesi'ne saptılar. «Rapid» takma adıyla anılan, Lach burada oturuyordu. Bleicher, Lach'ın tevkifine büyük ehemmiyet veriyordu. Çünkü merkezi Marsilya'da bulunan Polonya Casusluk Teşkilâtının adresini yalnız o biliyordu.

Bleicher'in otomobili ara sokaklardan birinde durdu. Onları takiben gelen, ağzına kadar Alman polisi dolu kamyon da yanlarına yanaştı. Otomobilden önce Kedi çıktı. Hızlı hızlı yürüdü. Rapid'in oturduğu küçük apartmanın önüne geldi. Telâşlı ve sinirli görünüyordu. Heyecanına hâkim olmıya çalışarak apartmanın dar merdivenlerinden üçüncü kata tırmandı. Dairenin kapısını parmağıyla hafif hafif vurdu. Sonra seslendi:

— Yabancı değil, Rapid!... Aç!...

İçerden ayak sesleri duyuldu. Kapı aralandı. Lach'ın gülümsiyen yüzü göründü. Kapıyı iyice açtı.

— Buyrun Madam Carré... Sizi çok merak ediyorduk! Nerelerdeydiniz, neler yapıyordunuz?...

Kedi, içeri girmedi. Birkaç adım atıp holde durdu. Lach'ın kapıyı kapamasına fırsat vermeden konuşmıya başladı:

— Beni dinle Rapid... Armand'ın vaziyetini bugünlerde tehlikeli görüyorum! Marsilyadaki teşkilâta acele haber uçurmamız lâzım. Şuranın adresini bana hemen ver!...

Bu sırada Lach'ın karısı içerki odadan çıkıp kapının önüne gelmişti. İkisi de Carré'nin bu gayri tabiî haline şaştılar. Hayretle birbirlerine bakıştılar. Rapid Kedi'nin vaziyetinden fena halde şüphelendi.

— Marsilya'daki merkezin adresini siz benden daha iyi bilirsiniz Madam Carré... dedi. Oraya bizzat gitmiştiniz, değil mi?...

Carré, aynı sinirli şekilde cevap verdi:

— Hayır oranın adresini bilmiyorum! Çabuk ver şunu Rapid. Bekliyecek vaktim yok!

İşte tam o sırada Bleicher, iki elinde iki tabanca, arkasında bir sürü Alman polisi, merdivenlerden yukarı fırladı. Lach, kapıyı kapamak için davranacak vakit bulamadan kıskıvrak sarıldı. Kedi, soğukkanlılıkla olduğu yerde duruyordu. Almanlar içeri doldular. Bleicher, sanki Carré'yi tanımıyormuş gibi iki elindeki iki tabancayı üçünün üzerine çevirerek haykırdı:

— Çabuk dışarı!...

Üç Alman polisi, üçünü de itekaka dışarı çıkarırlarken diğer polisler dairenin bütün odalarına dağıldılar. Her tarafı didik didik aramıya başladılar. Bir masanın gözünde iki tabanca ile bir miktar strychnine buldular. Fakat gizli casusluk teşkilâtına ait hiçbir evrak ele geçiremediler. Rapid çok ihtiyatlı bir insandı. Evinde şüpheyi davet edecek birşey bulundurmuyordu. Eğer Kedi, Bleicher'e Lach'ın odasında silâh olduğunu söylemeseydi, Rapid belki de bir fırsatını getirir, bu tabancalarla Almanları yere sererdi. Ondan sonra da üçü birden işgal bölgesi hududu haricine kapağı atarlardı... Lâkin Carré, en ince teferruata kadar herşeyi Almanlara ifşa etmekten çekinmiyordu. Bu korkunç ihanetini bilerek ve isteyerek yaptığı, her hareketinden belli oluyordu.

Almanlar, Rapid'le karısını, kısa bir sorguyu mütaakıp, derhal hapse tıktılar. Madam Lach, on üç ay hapishanede yattıktan sonra çıkarıldı. Rapid ise türlü işkencelere mâruz kaldı. Dövüldü. Aç bırakıldı. Mathausen temerküz kampına sürüldü. Neden sonra, 5 mayıs 1945 günü Amerikan kuvvetleri tarafından kurtarıldı. Gıdasızlık ve bakımsızlıktan hastalanmış, ayakta duramaz hale gelmişti. Eski arkadaşlarından birinin yardımiyle tekrar kendini toparladı. Karısıyla beraber yine Deux Ponts sokağındaki evine yerleşti. Paris'te bir fabrikada iş buldu. Yine alın teriyle hayatını kazanmıya çabaladı...

Müttefik ajanların tevkifi çorap söküğü gibi birbirini takibediyordu. Bleicher bir dakika olsun boş durmuyordu. Rapid'den sonra Paul tevkif edildi. Dosdoğru Mathausen temerküz kampına gönderildi. Ufak tefek, çelimsiz bir adamdı. Böyle olduğu halde taş taşımaya mecbur edildi. Kendinden iri taşları yerinden oynatamıyordu! O zaman Alman gardiyanlar tarafından insafsızca dövülüyordu!

Bir müddet bu dayaklara tahammül etti. Fakat birgün, vahşî bir gardiyanın yürekler paralayıcı kırbaç darbeleri altında yere yıkıldı. Kanlar içinde oracıkta can verdi...

Kedi'nin gayretleriyle «Müşahit» takma adıyla anılan desinatör Wladimir Lipsky ile kızı Cipinka ve onun kız arkadaşı Wanda da yakalandılar. Üçü birden temerküz kampına sürüldü. Lâkin Almanlar nasılsa kızları bir müddet sonra serbest bıraktılar. Sade Lipsky'yi alıkoydular. O da ancak harbin sonunda bu batakhaneden yakasını kurtarabildi. Ayakları tutmaz bir halde evine gönderildi. Hayatının sonuna kadar da kötürüm kaldı...

Bleicher, Kedi'den bir sır daha kapmıştı: Her ayın 24 üncü günü, bütün müttefik istihbarat ajanları Café la Palette'de toplanıyorlardı. Bu münasebetle aralarında Kedi'nin de bulunmasını arzu ederlerdi. Onun için Carré her ay bu toplantıya gitmeye çalışırdı. Bleicher o ayki toplantıya Carré'yle beraber gitmeye karar verdi.

Ayın 24 üncü günü öğleden sonra Carré, Café la Palette'e girdi. Yine arkasında kürk mantosu, başında kırmızı şapkasiyle masalardan birine oturdu. Bleicher'in adamları da sivil elbiseler giymiş olarak salona dağıldılar. Bazıları, kız arkadaşlarını da yanlarına almışlardı. Alelâde müşterilerden farksız görünmiye çalışıyorlardı...

(Devamı gelecek sayıda)

Paris'in St. Germain banliyösündeki bu mütevazı köy evine yerleştirilen telsiz istasyonu, II. Cihan Harbi'nin en büyük şaşırtma yayınını yapacaktı.

Hayat'ın hikâyesi

SAKİN YUVA

YAZAN : LUISA MEHR — ÇEVİREN : AYŞE ÜMİT

SEVGİLİ Marthe,

İskandinavya'daki güzel seyahat intibalarını merak ve alâkayla okudum. İşte şimdi de önümde Göteborg'dan yolladığın kart var. Oradaki gece yarısı güneşini, derin körfezleri, gölleri ne kadar mükemmel canlandırıp yazmışsın. Benden de tatilimizi nasıl geçirdiğimizi etraflıca anlatmamı istiyorsun. İşte ben de sen gideli olanları yazıyorum.

Geçen mart ayında ev değiştirdiğimizi biliyor musun bilmem? Kocam, kızım Brigitte ve ben yeni, modern bir apartman katına taşınacağımız için son derece memnunduk, çocuklar gibi seviniyorduk. Üstelik dört ayaklı dostumuz Bob'un da rahat rahat güneşlenebileceği bir bahçesi de vardı.

Evet, bu yeni ev için hazırlık yapmağa başladım. Bir taraftan perdeler diker, mobilyaları cilâlar, kitapları, bibloları ve kap kacağı sandıklara yerleştirirken bir taraftan da neşemden avaz avaz Butterfly'ın aryasını söylüyordum. Neyse güzelce taşındık.

Fakat heyhat dostum! Bu neşem ancak bir hafta devam edebildi. Artık şarkı söyliyemiyor, hattâ eski evimizde oturmadığımıza pişman bile oluyordum. Bütün bunlara sebep te Rock'n Roll, köpeğimiz Bob ve daha doğrusu benim yorgun sinirlerimdi... Ev değiştirmenin pek yorucu olduğunu tecrübelerinle her halde bilirsin. Sonra benim çok hareketli ve biraz da asabî mizaçlı olduğumu da bilirsin. Kendimi bir şeye, bir işe verdim mi tam mânasiyle veriyorum galiba. Neyse uzatmıyayım, işte kıyametin koptuğu o 24 mart akşamında da gündüz durmadan didinip, iş yapmaktan son derece yorulmuştum, ayakta duracak halim yoktu. Saat sekizde kolum kanadım dökülüyor, sırtım, her tarafım ağrıyordu. Kızımla kocama:

— Siz ne yaparsanız yapın, ben hemen yatıp uyuyacağım, dedim.

Hakikaten uyku gözlerimden akıyordu. Daha başımı henüz yastığa koymuştum ki, üst kattan müziklerin en gürültü, patırtılısı olan bir Rock'n Roll çalmağa başlamaz mı? Sen de ben de Allaha şükür bu şeylerden hoşlanmıyan tipleriz. İkimiz de güzel, sakin, klâsik müzikten zevk alırız. Ama bu Rock'n Roll! Bu ahenksiz sesler; en eski kabilelerde bile olmıyan bu vahşi terane! Tabiî Brigitte on sekiz yaşının verdiği canlılıktan benim gibi düşünmüyordu. Bazan bu hususta münakaşa edip ikimizin de birbirimize kızdığımız bile oluyordu. O zaman Philippe'i hakem tâyin ederdik ama o her defasında anlaşılmaz bir iki şey mırıldanıp aramızdan çekiliverirdi.

Neyse, işte bu Rorck'n Roll denilen şeyi duyunca zaten tüylerim ürperiyordu, o 24 mart gecesi beni büsbütün çileden çıkarıverdi. Asıl garibi, holde, sepetinde uyuklıyan Bob'un da asabı bozulmuştu ki, o da hiç yapmadığı halde, kalkıp en ince ve acıklı sesiyle havlamağa başlamaz mı?

Bu da eklenince ne hale geldiğimi düşün Asabi olduğumu da yazmıştım zaten. Hemen yataktan fırladım, süpürgeyi kaptığım gibi, kızımın ve kocamın şaşkın bakışlarına aldırmadan, sapıyla tavana hızlı hızlı vurdum.

İtiraf edeyim ki böyle hareket etmekte haksızdım, hem de çok haksız. Hoş bu yaptığım budalalık bir işe de yaramadı ya! Rock'n Roll ve kalipso saat ona kadar devam etti. Sonra ben de bütün gece gözümü kırpmadan sabahı ettim. Ertesi gün merdivende bu üst kat komşumuz Mme. Davet ile karşılaşınca da hiç yüzüne bile bakmadan geçtim. Daha tanışmadan birbirimize kırılmıştık.

Evet canım, ben kabahatliydim fakat bunu kendi kendime bile itiraf etmek istemiyordum. Saygısızlık eden Mme. Davet idi sanki. Kadına baktıkça öfkem iyice kabarıyordu. Saçları, yürüyüşü, toz bezini pencereden silkeleyişi, perdeleri, pencereleri, kapıları açıp kapatışı, hasılı kadıncağızın her hali, her hareketi batıyordu bana! Kocası da sinirime dokunuyordu. Ya oğlu! O Rock'n Roll heveskârı züppe! Çileden çıkmam için yüzünü görmem kâfiydi. Yirmi, yirmi bir yaşlarında uzun boylu, güzelce yüzlü, parlak ve müstehzi bakışlı, geniş omuzlu bir çocuktu bu. O yaşlardaki bütün gençler gibi o da şu soba borusu varî gülünç pantolonlardan giyiyordu. Asıl beni kızdıran bizim salak Bob'un bu oğlandan pek hoşlanmasıydı. Uzaktan farkeder etmez hemen önüne koşardı. İşte aile böyle... Tabiî hergün Elvis Presley ve Harry Belafonte'nin seslerini dinlemekte devam ediyordum. Oh, Allahım! Ne müthiş şeydi bu!

Mayıs sonuna doğru tatil ayında nereye gideceğimizi düşünmeğe başladık. Ev değiştirmek kesemizi hayli sarsmıştı. Hem kocamda uzun bir tedaviye başladığından ayrılıp deniz kenarına gidemezdik. Brigitte pek üzülüyordu bu işe, ama ben aldırmıyordum.

— Deniz kenarına gidip gitmemenin ehemmiyeti yok, diyordum. Yeter ki şu baş belâları Davet'lerden uzak olayım, Rock'n Roll denilen şeyi duymıyayım azıcık. Küçük bir sayfiye, köy evine de razıyım.

Kızım öfkeli öfkeli:

— Evet, diyordu, ben istemem öyle şey! Gübre ve inek kokuları arasında bir köy evi. Aman ne güzel şey!...

Nihayet bir gün Philippe, bir dostu vasıtasiyle, ideal bir ev bulduğu haberiyle geldi. Pléiades'da üç odalı, mutfaklı, banyolu, bahçe içinde güzel bir sayfiye eviydi bu. Adı da «Sakin Yuva». Kızım, babasının tarifinden hoşlanıp biraz sakinleşti. Biz zemin katı kiralıyorduk. Birinci kat daha evvel tutulmuştu; kimin kiraladığını da henüz bilmiyorlarmış.

Neyse, hemen hazırlıklara başladık. Bu faaliyet benim de azıcık asabımı teskin etti. Ana kız harıl harıl yazlık giyeceklerimizi hazırlıyorduk. Söyle bana, hangi kadın çarşılara gidip, kendine yaraşır güzel, zarif kumaşlar, elbiseler, ayakkabılar almaktan hoşlanmaz! Valizleri yerleştirirken hafif sesle şarkı söylediğimi farkedince halime ben bile şaştım...

Yola çıktığımız sabah hava günlük güneşlik, pek güzeldi. Garda bir sürü insan vardı. Bu yaz aylarına has göçün sebep olduğu bu gürültü, bu kargaşalık pek hoşuma giderdi. Brigitte de trenin kapısında durmuş etrafa neşe ve merakla bakınıyordu. Birden:

— Hoppala! dedi... Davet'ler de bizim trene biniyorlar.

Ben umursamadan omuzlarımı silktim. Binerler ya!... Vevey'de aktarma olup Pléiades'a giden küçük kırmızı trene yerleştik.

Kızım:

— Hoş şey doğrusu, diye haber verdi, Davet'lerde yanımızdaki kompartmana yerleştiler.

Ben:

— Şeytan alsın Davet'leri de, diye çıkıştım. Yeter, altı hafta onlardan bahis istemiyorum artık!

Tren, gittikçe yükselen yolda ilerledikçe, gözümüzün önünde uzanan İsviçre'ye has manzara daha da güzelleşiyordu. Bir renk cennetiyle karşı karşıyaydık âdeta. Çok sevinçliydim; sinirlerim de artık yatışmıştı galiba.

Son istasyona gelip ineceğimiz zaman kocam koluma girerek:

— Hemen eve gidip, yemek hazırlamak için mutfağa girmeni istemiyorum karıcığım, dedi. Öğle yemeğini lokantada yiyeceğiz. Ben dünden telefon edip haber verdim.

İtina ile hazırlanmış alabalık, mantarlı piliç ve kremalı çilekten ibaret yemeğimizi neşe içinde yedikten sonra saat ikiye doğru valizlerimizi alıp eve yollandık.

Philippe:

— Ev buraya birkaç dakika mesafede, dedi. Göreceksiniz ne sevimli yer!

Şimal rüzgârlarına karşı üç büyük çam ağacı ile çevrelenmiş bu «Sakin Yuva» nın görünüşü hakikaten de pek şirindi.

Brigitte:

— Hep güneş banyosu yapacağım, dedi. Araplar gibi yanmak istiyorum. Anneciğim, güneş kremini aldın mı?

— Evet, evet, diye cevap verirken bir taraftan da kulak kabarttım. Çamların haşırtısından başka bir müzik sesi duyulur gibiydi. Brigitte de kaşlarını çatıp:

— Dinleyin, dedi. Sanki «Don't be cruel» çalınıyor... bir Rock'n...

Kalbim delicesine çarpmağa başladı; bacaklarım titriyordu. Philippe bahçe kapısını itti, giriş yolunda birkaç adım ilerledik ve birden bire elimdeki valizi yere atıverdim; Brigitte'le Philippe de oldukları yerde kalakaldılar; Bob arka ayakları üzerine oturdu. Evin tahta balkonunda Davet'ler şaşkın şaşkın bizim gelişimize bakıyorlardı. Birkaç dakika böylece geçti... Tarif edemem bu anı...

Sonra ne mi oldu?

Sonra canım, altı kişi, hepimiz birden, - yedi demem lâzım zira eminim Bob da pek keyiflenmişti bu işe -, kahkahalarla gülmeğe başladık. Davet'ler hemen aşağıya bizi karşılamağa koştular. Ben özür dilercesine bir iki kelime mırıldandım, birbirimizin ellerini sıktık. Ve yavrucuğum inan bana mükemmel, unutulmaz bir yaz geçirdik. Mme. Davet pek hoş kadın. Hayret edecek kadar güzel örgüler örüyor ve o nisbette de nefis çeşitli yemekler biliyor. Kocası nüktedan. Oğulları Marc ise, soba borusu gibi pantolonuna rağmen, kibar ve zeki bir genç. Brigitte'le pek anlaştılar. Birbirlerine de yakışıyorlar hani!... Aşk tanrısı okunu attı gibi geliyor bana...

Rock'n Roll'e gelince, aslında o da öyle zannettiğim, düşündüğüm gibi dehşet verici bir müzik değilmiş. Bayağı ayak uydurulup dans da ediliyor. Marc'ın dediğine göre ben de her şeye uyan, iyimser bir insanmışım...

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Zağnos +

Öztürkçede şahin ve doğan cinsinden bir kuşun adıdır. Nadir kullanılan bu erkek isminin adaşları arasında, İstanbul'un fethinde yararlıklara görülmüş olan Vezir ve kumandanlardan Zağnos Paşa bulunuyor.

Eda +

Bu Arapça kelime kadın ismi olarak kullanılır. «Tavır, davranış, çalım» ve ikinci derecede «sevimli, yakışıklı şive, naz» anlamına gelir. Kelime hüseyni makamında bestelenmiş bir şarkının güftesinde geçmektedir :

«Edalı bir yosma kararım aldı,
Beni mecnun edip dağlara saldı...»

Sitare +

Kadın isimleri arasında bulunan bu kelime Farsça'da «Yıldız» demektir. Settare şeklinde söylenilmesi yanlıştır. Settar «Kabahatleri örten, affeden» anlamına Tanrıya ait bir vasıftır. Setare : se=üç, tar=tel kelimelerinden yapılmış, üç telli bir tanburanın Farsça adıdır.

Ekrem +

Pek cömert, pek âlicenap anlamına gelen Arapça erkek isimlerindendir. Adaşlar arasında, Namık Kemal'in oğlu, tanınmış edip, şâir ve edebiyat öğretmenlerimizden Ali Ekrem Bolayır ve edebiyatımızın yenileşmesinde büyük hizmetleri bulunan meşhur edip, şâir ve öğretmenlerimizden, merhum Ercüment Ekrem Talu'nun babası, Recaizade Mahmut Ekrem Bey de bulunmaktadır. Şu mısra üstadın bir şiirinden alınmıştır :

«Andım o bivefayı garibane ağladım,
Geldi hayali dide-i giryana ağladım.»

Nâfiz +

Arapça erkek isimlerindendir. «Delip geçen, içe işliyen, nüfuzlu» anlamına gelir. Mecazi mânada «Sözü geçen, hükmü olan» demektir. İsmin adaşları arasında hekimliğimize eser ve dersleriyle hizmet etmiş olan Doktor Hacı Nâfiz Paşa ve tanınmış şâirlerimizden Faruk Nâfiz Çamlıbel de bulunmaktadır. Şu mısraı üstadın bir şiirinden alıyoruz :

«Sen bir âhû gibi dağdan dağa kaçsan da yine,
Seni aşkım canavarlar gibi takip edecek...»

Sibel +

Son yıllarda kızlarımızda kullanılan bu ismin, Farsçadaki Sebel kelimesinden alınmış ve dile hoş geldiği için Sibel şeklinde kullanılmış olması muhtemeldir. Sebel, buğday başağı ve buluttan ayrılmış, henüz yere düşmemiş yağmur tanesi olarak mânalandırılmaktadır.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenilmiştir.

CÂZİBELİ MİSİNİZ?

Saadet yolunda ilk şart, mukabil cinsin önce dikkatini, sonra da sevgisini çekebilmektir. Buna «Cinsî câzibe» denir. Gerçi cinsî câzibenin tamamen Allah vergisi olduğu sanılıyorsa da, aslında gerek fizikî, gerekse ruhi bazı imkânların kontrol altına alınarak kullanılabilmesidir. Kısacası, cinsî câzibe sahibi olmak, zekâsını kullanabilen, zevk sahibi her kadının elinde olan bir şeydir. Aşağıya almış olduğumuz «test» kadın okuyucularımıza cinsî cazibelerinin derecesini öğretecektir :

1 **Sıhhatinizden memnun musunuz, enerjinizi ölçülü kullanabiliyor musunuz ?**

2 **Bünyeniz kusursuz olup, herhangi bir sporla meşgul müsünüz ?**

3 **Saçlarınıza, cildinize, tırnaklarınıza itina gösterir misiniz ?**

4 **Sık sık kıyafet değiştirmek, daima canlı ve neşeli görünmek hoşunuza gider mi ?**

5 **Mahcubiyet, kıskançlık, asabiyet gibi gayritabii zaaflarınız var mı ?**

6 **Çocukluğunuzdan beri erkeklerle samimî dostluklar kurmaya muvaffak olabildiniz mi?**

7 **Erkeklerle, aklınıza herhangi bir kötülük getirmeden dostluk edebiliyor musunuz ?**

8 **Neşenizi etrafınızdakilere de sirayet ettirmek kudretine sahip misiniz ?**

9 **Vaktinizin büyük bir kısmını hayal âleminde, tek başınıza geçirmek âdetiniz var mı?**

10 **His hayatınızda ne gibi şeyler istediğinizi biliyor musunuz ?**

11 **Hayalinizde, erkeklerin erişemiyecekleri mükemmellikte ideal tip yaşatır mısınız ?**

12 **Hislerinizi hareketler veya sözlerle açıkça ifade eder misiniz ?**

13 **Evlendiğiniz zaman çocuk annesi olmak düşüncesi sizi ürkütüyor mu ?**

14 **Sosyal ve hususi hayatta aşkın önemine inanır mısınız ?**

15 **Arkadaşlık hakkında kesin bir hükmünüz var mı ?**

16 **Sizi seven bir insanı kalbini kırmadan kendinizden uzaklaştırabilir misiniz ?**

17 **Erkeğinizin egoist olduğu zannına kapılmadan, onun arzularına uyar mısınız ?**

18 **Küçük bazı kusurlarınızı başkalarına da kabul ettirebiliyor musunuz ?**

19 **Mukabil cinste kuvvetli tesirler bırakabiliyor musunuz ?**

20 **Şahsiyetinizi daha ilgi çekici hale sokmak için zarif ve mânalı olabiliyor musunuz ?**

ON KADAR SUALE «EVET» DİYORSANIZ ÇOK CÂZİBELİ SAYILMAZSINIZ.

Eğer «evet» dediğiniz sualler 5 taneden az ise, bu testi daima elinizin altında bulundurmanızı ve menfi taraflarınızı yavaş yavaş gidermenizi tavsiye ederiz. 6 ile 10 arasında «evet» demişseniz bu imkânlara sahip olduğunuzun fakat bunları kullanmayı beceremediğinizin ifadesidir. Kendinize biraz daha itimad edin ve tatlı olun.

20 KADAR SUALE «EVET» DİYORSANIZ CÂZİBENİZE DİYECEK YOK.

11 ile 15 arasında «evet» demişseniz câzibeli olduğunuza inanabilirsiniz. Cinsî câzibeniz, başkalarını tesiri altına alacak ve onları size hayran edecek kadar kuvvetli demektir. Eğer 16 ile 20 arasında «evet» elde ettiyseniz sizi tebrik etmek lâzımdır. Normalin de fevkinde sayılırsınız ki, size «Harikulâde bir kadın» demek icap eder.

BİLMECE

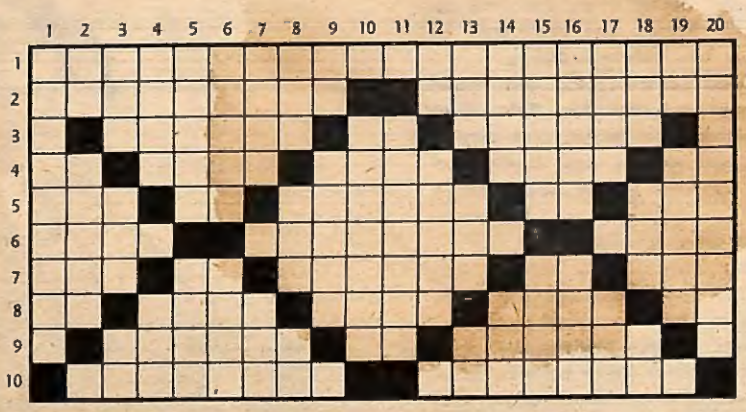

SOLDAN SAĞA : 1: Abdülmecit zamanında Gülhane'de halka okunmuş olan ıslâhat fermanı. 2: Birdenbire ileriye kakılış (iki kelime) — Duvara harç vurmalar. 3: En sert taş — Alfabede bir harf — Yüzölçümü. 4: Kurum — Acılar (Arapça çoğul) — Adet — Çinle Kore'yi ayıran ırmak — Hayret ünlemi. 5: Vücut kısımlarından — Endaht et — Yaşamakla ilgili — Uzak işareti — Bir taşıt. 6: Bir işte melekesi olan — Karşılık — Bir içki. 7: İliştirme — Kabaca «efendim» — Tersi kırmızı saha — Arapçada su — Tüy. 8: Erkek — Basit — Tersi sonsuzluk — Yıldız sarayının, şimdi toplantılar yapılan meşhur köşklerinden — Farsçada olumsuzluk eki. 9: Şaka — Tersi binek hayvanı — İçki sofrası yiyeceklerinden satan. 10: Karşılıklı konuşma — Kaldıraç.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1: Acayip şeyler. 2: Şöhret — Sabahın erken saati. 3: Spor terimlerinden — Nebati iplik — Sıfat takısı. 4: Mekke civarında meşhur bir dağ — Bitki sapı. 5: Bir romanın ve Doğu Amerika'da bir şehrin adı — Kusur. 6: Tersi eski gazetelerimizden birinin adı — Hak taraftarı. 7: Keder verici — Batı Anadolu'da köy yiğiti. 8: Tersi Musa ve İsrailoğullarının kavlolduları çöl — Tarihi bir devlet — Masset. 9: Yiyecek — Güç. 10: Görüntü. 11: Ebeveyn. 12: Sahip — Tersi PTT terimi. 13: Tersi çivi — Yükseltme — Su. 14: Öz olmıyan — İçi ferah. 15: Biley âleti — Geçmiş. 16: Tersi ahzedme — Yalım. 17: Eski hitaplardan — Kıraliçe. 18: Eski rütbelerden — Tersi adele — Vilâyet. 19: Tersi lâhza — Uzak değil. 20: Bir şehrimizin halkı.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

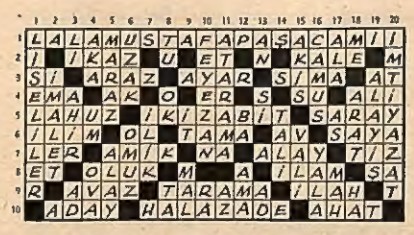

KARİKATÜR

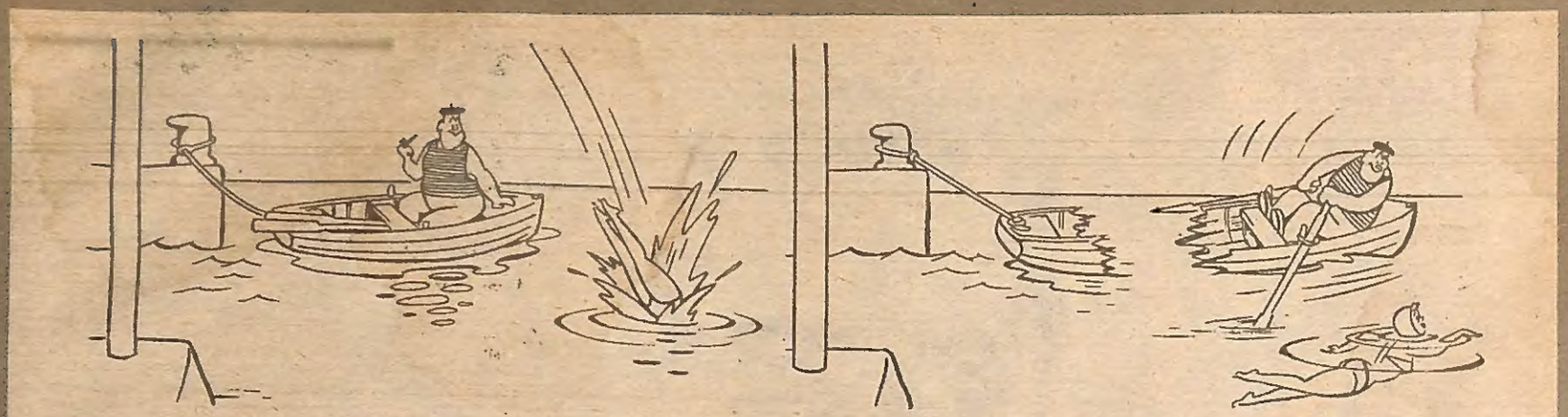

YAZISIZ

— Hâlâ bir damla suya rastlıyamadım...

YAZISIZ

— Şaraba su karıştırdığımızı da nereden çıkardınız ?

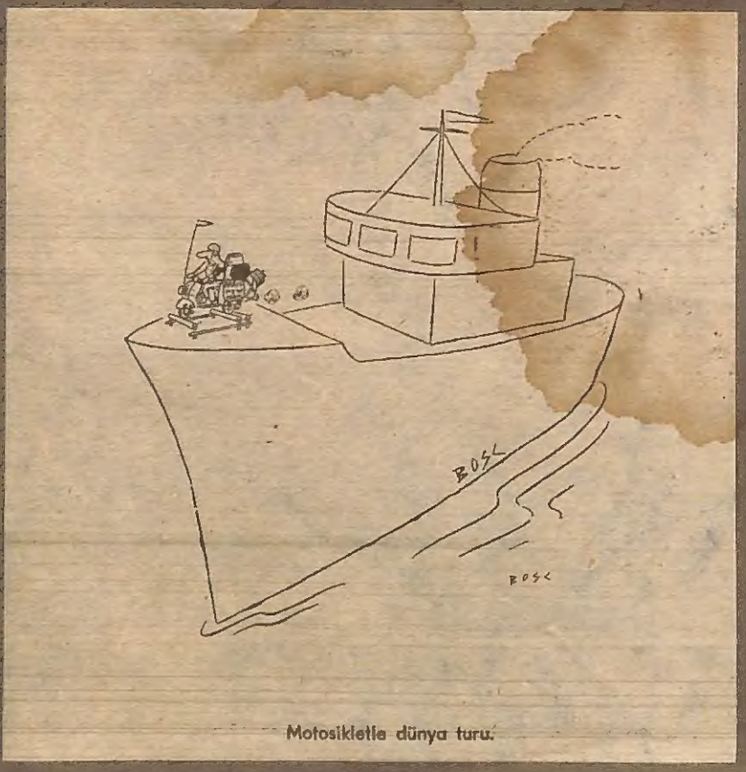

Motosikletle dünya turu.

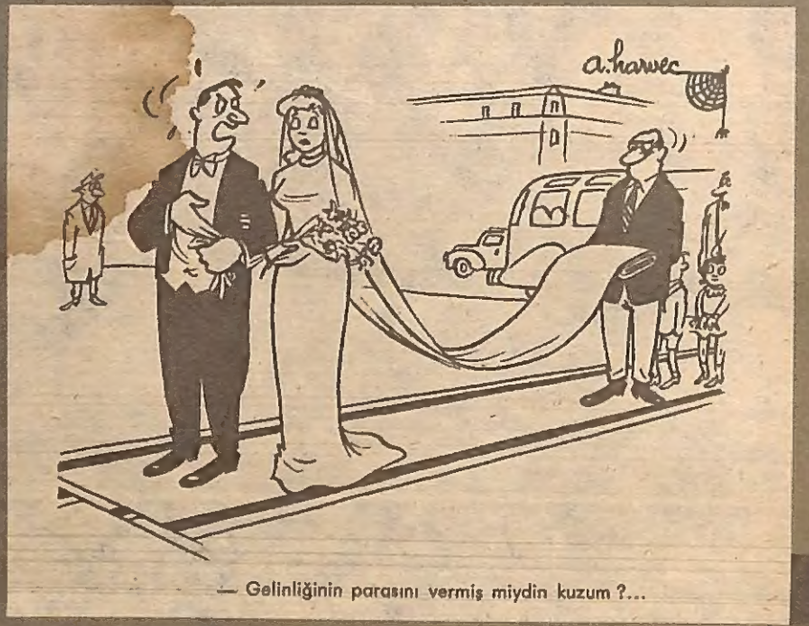

— Gelinliğinin parasını vermiş miydin kuzum ?...

Hayat

İKİ NESLİN YILDIZI — Haber, sinema dünyasında, sinemaseverler arasında büyük teessür uyandırdı. Hollywood'un yakışıklı ve emektar Tyrone Power'i 44 yaşında dünyaya veda etmişti... Aktörün 1936 da çevirdiği «Londralı Lloyd'lar» filmindeki ilk rolü hâlâ hatırlardaydı. O zamandan bu yana 40 kadar filmde rol alan aktör «Hint Rüyası», «Süveyş Fedaileri», «Kırbaç Altında», «Kara Korsan» filimleriyle bir devrin en popüler aktörü olmuştu. Sanatkâr bir aileye mensuptu. Babası değerli bir aktör, büyükbabası müzisyendi. Ohio'lu artist, tiyatro âleminde de tanınırdı. Power'e tiyatroda en fazla başarı kazandıran piyes «Mr. Roberts» adlı komediydi. His hayatı fırtınalı geçmişti. İlk eşi Annabella, ikinci eşi Linda Christian'dı. Üçüncü izdivacını bir yıl önce Debbie Ann adında, genç bir kadınla yapmıştı. Power de babası gibi, bir filmin düello sahnesini çevirirken kalb sektesinden ölmüştür. Bu film halen İspanya'da çevrilen «Hz. Süleyman ve Belkıs» tır.

4. sahifede : Tyrone Power'in hayatındaki kadınlar